

SA FONT

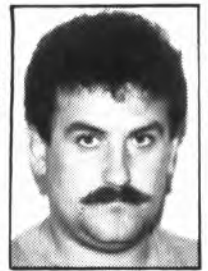
Son Servera - Año VIII
Nº 74

Mayo 1992
Donativo 150 pts.

A ON ÉS ES DESGAVELL?

S. Sevillano

**Revista d'Informació
General**

Adreça:

P. Antoni Servera, 38 A

Telèfon:

56 73 13

Dipòsit Legal:

PM/1985

Edita:

Col·lectiu S'Albelló

Imprimeix:

Informacions Llevant, S.A.

Director:

Santiago Sevillano

Consell de Redacció:

Col·lectiu s'Albelló

Comptabilitat:

Joan Massanet

Col·laboradors:

Sebastià Vives «Perleta»

Mateu Servera

F. Torvisco

J. Ballester

J. Servera, Pvre.

Joan Massanet

Joan Marí

Bartomeu Caldentey

Juan Marí

Bartomeu Caldentey

F. González

Foto Fernando

Robí de B.

Gonçal López Nadal

J. Rojo

Salvador Servera

i altres

Els articles apareguts en aquesta revista, expressen únicament l'opinió dels seus autors. Sa Font únicament es fa responsable dels articles Editorials que expressen l'opinió del Col·lectiu S'Albelló

Una promoción bien hecha (?)

Días pasados recibí la muestra de artículos que el magnífico Patronato de Turismo de nuestro Ayuntamiento, presidido por el no menos magnífico Pte. de Turismo de Son Servera, D. Luis Baudil, inteligentemente asesorado por los aún más doctos en promoción turística componentes del citado organismo municipal, ha preparado para la promoción de nuestra zona costera, es decir, para vender imagen de Cala Millor, Cala Bona, Costa de los Pinos, etc. Según la nota adjunta, firmada por el Pte. D. Luis Baudil, queda claro que está es sin duda el inicio de una promoción bien hecha que nos da pie a suponer que además será el despegue de nuestra economía hacia puestos más privilegiados, donde la industria turística será el principal puntal de toda la «movida» económica y cultural de la zona y si me apuran un poco de la Isla. Y para lograr todo esto, sin duda «tocar el cielo, ¿qué ha preparado este maravilloso Patronato Turístico?... ¡¡¡BOLSAS CON ASAS; BOLÍGRAFOS, MECHEROS Y LLAVEROS!!!... (???)».

Pero bueno, ¿no les da a Vds. vergüenza?. ¡Así nos luce el pelo! Mirando el lado positivo del asunto, la bolsa les puede servir para cargar la compra del «Hiper» de turno, el bolígrafo para apuntar los precios de las cartas de aquí y de allí, el llavero como recuerdo, pero ¿y el encendedor?. Una sugerencia: convendría que los responsables del invento pusiera extintores a mano sobre todo en pinares, bosques, etc., vaya a ser que los encendedores sean más útiles de lo que parecen a simple vista.

Esto roza la demencia. Un Ayuntamiento falto de dinero para las cosas

de primera necesidad, hasta el punto de tener que retrasar pagos de facturas insignificantes, y que por otra parte se embarca en promociones (?) de nuestra zona costera gastando alegremente unos dineros que, a pesar de no ser todos de las arcas municipales, sí en parte, da bastante que pensar. Supongo que aparte de lo que supone la «broma» se recogerán algunas ideas más para la promoción, ya que, como reza en la nota, toda sugerencia se tendrá en cuenta. Por ahí habría que haber empezado Sr. Baudil, por recoger sugerencias y no caer en la chabacanería que supone «su» promoción. Este tipo de promociones ya no se llevan a cabo ni a nivel de empresas, no sirve para nada, ya no van hoy día los tiros por ahí. Bien se podría haber empleado lo que cuestan todas estas baratijas en un buen catálogo informativo-cultural en colaboración con el GOB, Amics de Cala Bona, asociaciones de vecinos, y algún que otro técnico, que haberlos haillos, donde además de mostrar nuestras maravillosas playas también se recoja nuestro atractivo cultural, que no es mucho, pero que también lo tenemos, nuestras rutas talayóticas, nuestras montañas, caminos rústicos para excursionismo, casas de posesión, etc., a fin de mostrar al visitante lo que realmente somos, nuestras raíces. Por aquí tiene que comenzar una buena promoción de nuestra zona, de nuestro pueblo, y déjense de mecheros y bolígrafos que más que promoción parece una «coña de mal gusto».

S. Sevillano

Emmalaltir-se a Son Servera

L'homenatge que Son Servera dedicà fa poc a Don Biel «Serra», el «darrer metge de capcelera», amb motiu de la seva jubilació, posa d'actualitat un esdeveniment molt humà, propi del viure: el fet d'emmalaltir-se. Com sempre, m'interessa, sobre tot, establir un contrast ¿Què significava els anys quaranta el fet de posar-se malalt? Què és el que ara significa?

Els anglesos tenen dues paraules, molt parescudes i que, a més, es deriven d'una mateixa arrel, per expressar la curació: «care», que vol dir «atendre» i «cure», que és «curar». Per dir-ho en poques paraules, el que definia l'estar malalt durant la meua infantesa, no era sols un entorn que es preocupava per «curar» (cosa que succeix també avui en dia), sinó que al mateix temps es preocupava per «atendre». Estar malalt equivalia a «estar ben atès».

A més de la família del malalt, formaven aquest entorn *els metges, els capellans i les monges*. Estar malalt era entrar dins l'esment d'aquestes persones. Primer de tot, els metges. En aquells temps n'hi havia dos a Son Servera. Dins la meua família els anomenaven així: «el tio Pedro», i «Don Pep». Vertaders metges de capcelera que el progrés de la medicina ens ha fet tant enyorar. I dic vertaders, perquè el metge de capcelera que de veritat ho era mai separava el «curar» i «atendre». Formava part del curar el fer un bon diagnòstic i receptar adequadament la medicina. Mentre que l'atendre era «el fet d'estar pendent». Cada dia, sense excloure diumenges i festes, el metge feia dues visites al malalt, una el matí i l'altre a la tarde. Es deia «passar visita». No sé si era més alivi i consol l'afecte de la medicina o aquesta «atenció» del metge. Jo diria que la primera sols era eficaç gràcies a que el metge es feia present. Hi

era. L'espera d'aquesta doble visita diària era tot un aconeixement per la vida monòtona i rutinària del malalt. Amb freqüència les hores del dia s'enfilaven dins la ment i el cor del malalt en torn a les hores de visita. El metge no sols medicava, sino que s'interessava per tot lo del malalt. Per això no tenia pressa. Tenia temps per asseure's i xerrar una estoneta. De vegades, sa madona de la casa acabava de fer coca, i n'hi oferia un tros al metge, i li oferia robíols, o uns amargos si qualcú de la família feia festa. El metge de «capcelera» era, més que res, un CONFIDENT. Amb ell es podien compartir les coses més íntimes de la família, els seus secrets. I tant el malalt com la seva família sentien alivi de poder contar el que els hi passava. No sols idò es sentien «atesos», sinó que també es sentien «entesos». Avui aquesta necessitat, tan íntima i indispensable, s'ha traslladat als «terapeutes». Els qui ens cerquen, quan l'ànima està malalta, cerquen això: ésser «atesos» i «entesos».

En segon lloc, l'entorn d'atenció del malalt estava format per les monges, que en el nostre poble eren les monges blaves, les franciscanes. La monja infermera era una espècie de pont entre la família i el metge. Despertava encara més confiança que el mateix metge, a qui se solia guardar més respecte. La monja infermera era més casolana. Ajudava en tot el que fos necessari: des de canviar al malalt, fins entrar dins la cuina a preparar qualche cosa... Posava les injeccions, i tenia paraules d'amistat i consol, que en els moments de la malaltia són tan curatives. Jo record amb memòria entrançable l'infermera del temps de la meua infantesa que es deia «Sor Maria de l'Encarnació». Era alta i corpulenta i tenia sempre les galtes vermelles con dues roses, enceses.

L'infermera era també un pont entre la família del malalt i els capellans.

El senyor rector i el vicari eren el tercer entorn d'atenció del malalt. Visitar els malalts era una part important del que abans es deia «la cura d'ànimes». Quan qualcú es posava malalt, la monja infermera era la primera en avisar al capellà, i aquest no tardava en fer-se present.

Quan la malaltia es tornava crònica, el capellà es convertia en part d'aquest entorn que sostenia al malalt. Hi havia el costum de fer els nou divendres primers de cada mes, en honor al Sagrat Cor, i el capellà, confessava als malalts i els hi portava la comunió, o també, per Pasqua gràcies a les seves visites, els malalts «sortien de l'església».

Tot aquest entorn d'atenció tenia una força CICATRITZANT tant pel cos com per l'ànima del malalt. I molts es curaren o pogueren perllongar els seus anys, encara que els avanços de la medicina estaven per fer-se, gràcies a aquest entorn que unificava la cura i l'atenció. El gran desastre de la medicina actual és la fragmentació de la cura i l'atenció. La cura ha ocupat tot l'espai i l'atenció personalitzada ha quedat marginada quasi per complet. El malalt avui viu sense entorn que el sosteni, i la família dels malalts es viu com abandonada dins la seva desorientació, quasi del tot desprotegida.

És una queixa? Sé molt bé que la queixa és un símptoma d'impotència que per res serveix, igual que l'enyorança estèril d'un temps que es contempla com millor. No es tracta d'això, sinó d'un reclam. Per què el progrés de la ciència ha de comportar una deshumanització? Com seria possible recuperar dins el context actual l'entorn d'atenció on el malalt es pogués sostenir?

Rafel Servera Blanes

Petra. Parte II

Por Enrique Bravo Sainz
Maestro de E. Física
en C.P.

Si en la primera parte intenté brevemente un acercamiento al mundo deportivo de personas disminuídas, en esta ocasión hablaré de lleno de los IX Juegos Paralímpicos Barcelona '92 y de los deportes que lo integran.

Introducción

Estos juegos se celebrarán entre los días trece y catorce de septiembre de 1992. Durante doce días Barcelona concentrará a los mejores deportistas discapacitados del mundo en la competición deportiva de más alto nivel.

Las características particulares que convierten a los Juegos Paralímpicos en un acontecimiento único tienen que ver con la participación de deportistas con distintas discapacidades, como son:

- ciegos y deficientes visuales
- amputados, poliomiélicos y otros
- paraplégicos y tetraplégicos
- afectados de parálisis cerebral

Por primera vez en la historia, los Juegos Olímpicos y los Juegos Paralímpicos están organizados por el mismo Comité Organizador Olímpico.

El carácter de competición de élite de estos juegos hace que el nivel deportivo sea muy alto y que la actuación de los atletas y las marcas que estos consiguen sean, en muchos casos, de primera línea mundial.

La infraestructura deportiva paralímpica recoge las mismas instalaciones donde tendrán lugar las competiciones en los Juegos Olímpicos. Están plenamente adaptadas para las personas con movilidad reducida.

Ceremonias

El día tres de septiembre de 1992 el mundo vibrará con la ceremonia de inauguración de los IX Juegos Paralímpicos de Barcelona '92. Stephen Hawking, Montserrat Caballé, La Cubana, Joan Manuel Serrat, Jordi Tarrés, Josep Carreras y todos juntos, deportistas y espectadores, celebrarán el inicio de los Juegos. La presidencia de honor la ostentará Su Majestad la Reina de España.

Aquel mismo día, la antorcha pa-

ralímpica llegará al Estadi Olímpic de Barcelona, después de recorrer más de 200 kilómetros y haber pasado por 30 ciudades. La llama paralímpica quedará encendida. Con ella los mejores deportistas con discapacidades del mundo competirán en cada una de las 500 pruebas programadas para conseguir unas medallas únicas y de gran valor artístico, diseñadas por el escultor Xavier Corberó especialmente para estos Juegos Paralímpicos.

El día catorce de septiembre, artistas internacionales se encargarán de despedir este espectáculo deportivo.

Competición deportiva

Son quince los deportes programados para Barcelona'92. Algunos de estos deportes sólo son exclusivos de personas con discapacidades —la boccia y el goalball—, y otros presentan algunas variaciones respecto a los reglamentos olímpicos —atletismo, ciclismo, fútbol 7, tenis, halterofilia, etc.—. Vamos a conocerlos.

1.- Atletismo.

Las pruebas atléticas se dividen en: carreras, concursos de saltos, lanzamientos, pentatlón y maratón.

Como característica diferencial respecto a la competición olímpica, en las carreras de 100 metros lisos de ciegos los atletas compiten uno a uno y con un guía que los acompaña durante la carrera o bien los orienta sobre la pista mediante palmadas o sonidos desde un punto del recorrido.

2.- Baloncesto.

Es un deporte practicado únicamente en silla de ruedas. La duración de los partidos es de 40 minutos de tiempo real. El juego tiene las mismas características que el baloncesto de la FIBA y sólo presenta ligeras modificaciones en el reglamento.

Son destacables los tanteos alcanzados por los equipos, que se sitúan alrededor de los 70 u 80 puntos por partido, teniendo en cuenta que la altura de la cesta es exactamente la misma que en el baloncesto olímpico.

Enrique Bravo Sainz
Maestro de Educación Física en C.P.

3.- Boccia.

Es un deporte que tiene gran similitud con la petanca. Se trata de lanzar unas bolas de cuero que se aproximen tanto como sea posible a una pequeña bola blanca que hace de marca. Se puede jugar individualmente o por equipos.

A diferencia del resto de deportes, todas las pruebas de la boccia son mixtas.

4.- Ciclismo

Se disputan las modalidades de ruta y contrareloj. Los ciclistas afectados de parálisis cerebral lo hacen en bicicleta o triciclo, los amputados o disminuídos físicos en bicicletas adaptadas y los disminuídos visuales en tándem, guiado por un ciclista vidente.

5.- Esgrima.

La esgrima es practicada en silla de ruedas, fijada a tierra mediante unas guías que no impiden el movimiento del cuerpo del tirador.

Las modalidades practicadas son florete, sable y espada.

6.- Fútbol 7.

-Sus características son similares a las del fútbol convencional. Como indica su nombre, cada equipo está formado por siete jugadores de campo. El terreno de juego tiene unas dimensiones inferiores a las habituales. El reglamento sigue, con ligeras variaciones, las normas de la FIFA.

7.- Goalball

Es un deporte de equipo practicado por ciegos. Se juega en una pista rectangular con una portería en cada extremo.

Los equipos están formados por tres jugadores y la finalidad del juego es conseguir marcar gol con un balón sonoro que se lanza con la mano y que contiene unos cascabeles en su interior para que sea localizable en movimiento.

8.- Halterofilia

De carácter normal, las pruebas de halterofilia se dividen según las dos modalidades vigentes: el powerlifting y el weightlifting.

9.- Judo

El judo se celebra sólo en la categoría masculina.

De gran importancia actual, la variación más notable respecto al judo convencional es que la zona roja de peligro del tatami debe ser reconocida al tacto.

10. Natación

En ella participan deportistas en las categorías masculina y femenina, divididos en dos grupos: los ciegos, por un lado, y los minusválidos físicos, por el otro.

Como característica diferenciada cabe destacar el hecho de que en determinadas pruebas, los nadadores no se lanzan al agua desde el podium de salida, sino que inician la prueba desde el agua.

11.- Tenis.

-Es un deporte que se practica únicamente en silla de ruedas y, a diferencia del tenis convencional, la pelota puede botar dos veces antes de ser devuelta por el contrario, algo que los jugadores no dejan que pase casi nunca.

Las pruebas se celebran tanto en la categoría masculina como en la femenina, y se dividen en individuales y dobles.

12.- Tenis de mesa.

Las dos modalidades que se disputan son de pie y en silla de ruedas.

Su reglamento es idéntico al del tenis de mesa común, si bien en la modalidad de silla de ruedas existen ligeras variaciones técnicas, como por ejemplo que la trayectoria del servicio no puede salir por los límites laterales de la mesa.

La competición se divide en pruebas por equipos, individuales y Open, en las categorías masculina y femenina.

13.- Tiro con arco.

También presenta las dos modalidades: de pie y en silla de ruedas.

El sistema de competición consta de pruebas individuales y por equipos, en las categorías masculina y femenina.

14.- Tiro Olímpico

En los IX Juegos Paralímpicos de Barcelona '92 habrá dos clases: tiradores de pie y en silla de ruedas.

La competición se divide en las pruebas de carabina y pistola, en las modalidades de aire y arma de fuego del calibre 22, en las categorías masculina, femenina y mixta.

15.- Voleibol

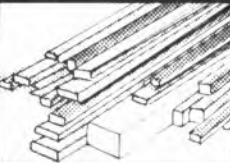
Las dos modalidades que se practican en los Juegos Paralímpicos, sentados y de pie, son un ejemplo patente del atractivo y la espectacularidad de uno de los deportes para-

límpicos con mayor proyección de futuro.

La modalidad de pie es idéntica a la de los Juegos Olímpicos mientras que en la segunda la red está adaptada a la posición de los jugadores, que están sentados en el suelo. La competición se celebrará solamente en la categoría masculina.

Les puedo asegurar que constituye una verdadera gozada humana y visual el poder presenciar a estos deportistas participando. Adquirir una entrada para los Paralímpicos se puede convertir en una experiencia vibrante. ¿A qué esperar?

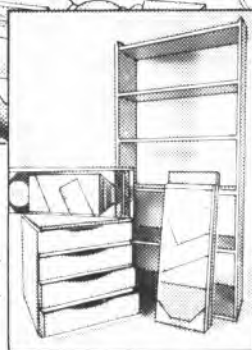
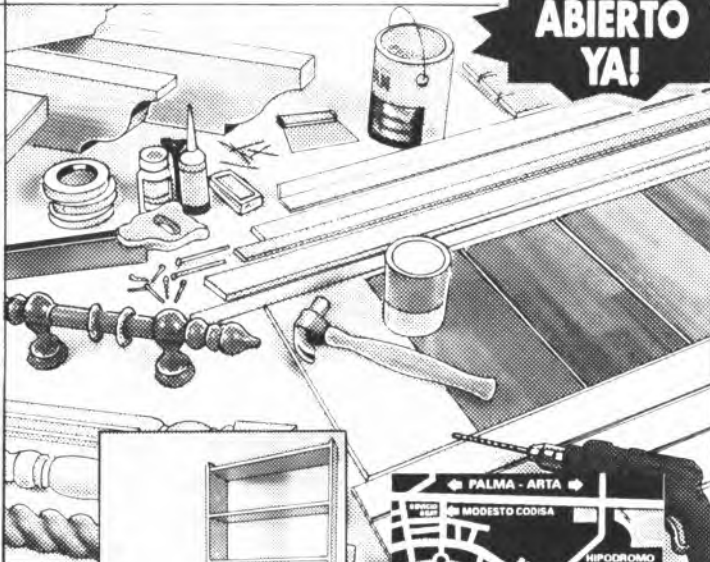
Ahora en Manacor BRICOLAR HIPERMADERA

Una gran exposición dedicada exclusivamente al bricolaje en madera para el hogar, donde encontrarás todo lo necesario para montártelo de maravilla, económico y super fácil.

**ABIERTO
YA!**

- Kits para montar muebles, estanterías, repisas, etc.
- Palos para cortinas.
- Persianas mallorquinas.
- Tapa Juntas.
- Peldaños.
- Balústres.
- Zócalos.
- Vigas para techos.
- Cantonerías.
- Listones.
- Paneles para forrar paredes.
- Madera para forrar columnas.
- Tarimas flotantes y parquet.
- Taburetes.
- Mesas.
- Puertas.
- Herramientas.

**Y todas las existencias
del mercado en material
de bricolaje de madera.**

Tenemos practicamente de todo lo que necesitas.
Ven a BRICOLAR y lo comprobarás.

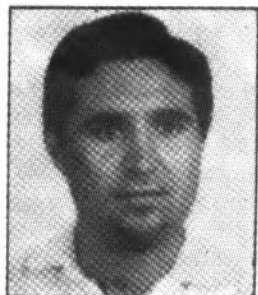

**BRICOLAR
HIPERMADERA**

**Hay que tener madera
para ser un manitas**
HORARIO:
De 9 a 13 hrs. - 15 a 20 hrs.
Sábados de 9 a 13 hrs.

PASEO FERROCARRIL S/N FRENTE COLEGIO LA SALLE • TEL. 551250 • MANACOR

Testimoni

Jaume Sureda Massanet

Fa pocs dies les campanes de la nostra Parròquia tocaven de mort, la d'un jove esportista i entregat al nostre poble en el seu exemplar servici com a Policia Local, i també tocaven de goig quan anunciaven la Festivitat de Pasqua. Dos sons ben diferents, un alegre i l'altre trist, però units un a l'altre ja que no hi ha Pasqua sense «morir», no hi ha un Dia de Pasqua ben viscut si abans no hem passat pel Divendres Sant. A l'home actual li costa molt acceptar

la mort, li té por i parlar d'ella és un tema tètric. No som, ni molt manco, com Santa Teresa quan afirmava: «la millor amiga meua és la mort ja que a través d'ella arribaré a Crist».

La societat actual incita a viure i a fer-ho el millor possible, i és per això que parlar avui en dia de «preparar la mort» com qui prepara bé un viatge a un examen sona ridícul. Seria preparar-nos per al més gran fracàs de l'home, diran alguns. Altres accepten la preparació però no es comprometen. Amb fe o sense ella, pocs volem mirar la mort cara a cara.

Dic tot això perquè poques varen ésser les vegades que vaig parlar amb en Julián Murillo i si bé com a esportista va demostrar ésser un bon element tal com ho diuen els seus companys d'equip, directius i aficionats, també a tots ens ofereix un testimoni d'entrega exemplar amb la «Donació post Mortem» feta per ell

mateix. És fàcil dir «donaria» o «donaré», però fer el compromís autèntic firmant la teua voluntat és més difícil; significa donar una passa d'entrega als altres més necessitats de salut i mirar la mort cara a cara prenent una postura, tant si es té fe com si no se'n té. Són exemples vitals per una societat manca d'aquestes actituds. Ell ens ha demostrat que va saber mirar la mort i prendre un camí davant ella.

Si tots agafàssim un camí davant la mort crec que el món milloraria un poc.

Aquest breu article serveix per donar un senzill homenatge a tan lloable actitud als seus vint-i-quatre anys i també a tots aquells familiars que han fet entrega en un moment molt difícil i dolorós de la seva vida dels òrgans de qui bé estimaven i estimen malgrat la separació.

Jaume Sureda Massanet

Panaderia *Pasteleria* *Croisanteria*
Paseo Marítimo, 40

Paseo Marítimo, 40 - Tel. 81 40 61 - CALA BONA

BAR S'AGUAIT

Bar
Cafeteria
Hamburgueseria
Pollos al ast
Platos combinados

C/. Molins, 24 - Tel. 58 59 89 - CALA MILLOR

Un dia a Sóller

Una illa dins una altra illa, així un autor qualificava la ciutat de Sóller. S'hi pot anar fins i tot en tren, com férem un grup d'alumnes de l'Escola d'Adults, el passat 15 d'abril, exactament, un dia abans del seu 80 aniversari. Després de tants d'anys ple de gom a gom, continua la seva tasca. Però com ho fa? Sense pressa, aquí no es tracta d'arribar més prest, sinó de contemplar: començar per un carrer de la ciutat on també circulen cotxes i gent a peu. Deixam la ciutat, per entrar en uns terrenys plans poblats de garroves i ametlles. La barriada de Son Sardina, i més endavant, Bunyola, poble un poc empinat, com si estàs contagiats per la proximitat de les muntanyes. Dins la baixant, unes naus de fàbriques abandonades, de quan l'illa produïa i exportava de tot.

Als pocs moments d'haver deixat Bunyola és quan el tren comença a jugar com un al·lot petit, entrant per un forat i sortint per un altre.

Pedres de color grisenc obscur, contrasten amb la grogor de les llimones, amb el color daurat de les taronges i amb el verd argent, de les fulles de les oliveres. Ara un replà i el tren s'atura. Als nostres peus, Sóller, com si estàs dormida, tapada amb un llençol brodat, d'una boirina fina un poc transparent. És un aire fred, es fa sentir per les nostres galtes però un fred suau, fins i tot perfumat per les flors dels tarongers. I... El tren torna partir, mostra Sóller als que estan a la dreta i després als que estan a l'esquerra. Ja som a Sóller.

-I com és Sóller? Es podria dir que és un monument a la pedra, al ferro forjat i a la vegetació. Quan contemplam Sóller entrar en el perill de quedar pedrificat, com un hi ha el perill de quedar petrificat.

Sóller respecta i conserva molt bé el passat perquè sap molt bé que és la riquesa del seu futur. Com moltes ciutats també té el seu port, però aquest és diferent, rodó com una plaça de toros o un teatre romà. Un

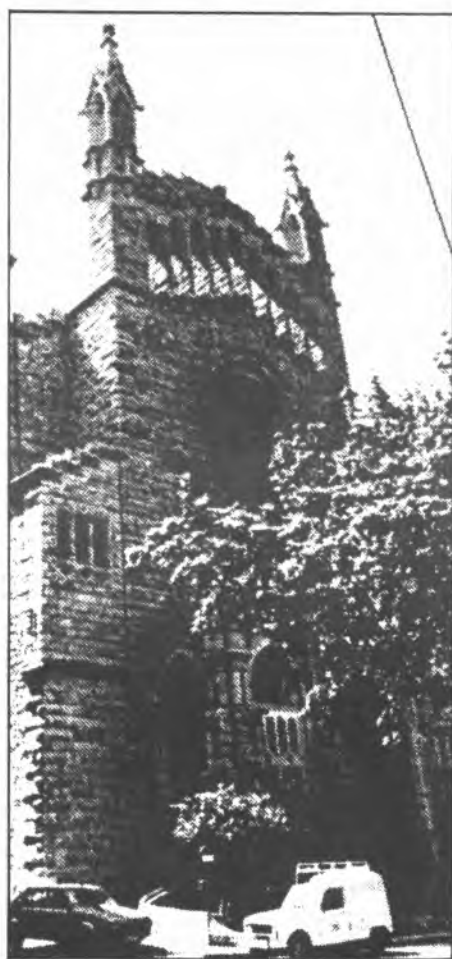
tramvia l'envolta com si una altra vegada ens convidàs a jugar. Són les primeres hores del capvespre, acomodats i humor. Ben aprop, unes barques amarrades i uns mariners preparen, els seus ornameigs, autocars plens d'estrangers, unes gavines volatejant el cel grisenc. Un siulet ens avisa que el tramvia s'acosta.

I tornam altra vegada a Sóller, aprofitam les darreres hores per passejar pels carrers, visitar el museu i contemplar les façanes.

Vertaderes obres d'art com l'església, el Banc de Sóller, l'Ajuntament, etc.

Al pujar l'escalinata de l'estació del ferrocarril, el sol cansat d'amagar-se per dins els núvols, fa brillar els escalons pulits que sols les potades i el temps poden aconseguir.

Els vitralls de la cúpula del replà

com si volguessin retindre la llum deslumbrant, perquè els nostres ulls puguin contemplar una làmpada de la «Belle Epoque» que fins i tot els nostres peus queden aturats davant la seva ombra.

Sembla una estació hotel o millor un gran hotel estació.

Ja a l'anada i al peu de la mar de retorn, una mirada als rètols, que en varies llengües es podia llegir: «Benvinguts a Sóller».

Un poquet més avall uns altres rètols que ni les pluges ni les pedregades faran desaparèixer perquè no estan escrites.

Però estan retingudes a la retina dels nostres ulls i sortides del més endins del nostre cor.

Gràcies Sóller.

Adéu!, fins una altra.

Pesavi

Hnos.
PALLICER PONS S.A.
MATERIALES PARA LA CONSTRUCCION

Juana Roca, 43 - SON SERVERA (Mallorca)
Tels. Almacén: 56 70 82 - 56 74 78 - FAX N.º: 56 74 58

L'Iglesia

«L'Yglesia de Son Servera es de lo mes pobre y dolent de Mallorca, no sols baix del punt de vista artistich, sino material. De part de fora pareix un maguetzem y de part de dins un aujup. Per lo humida, fosca y negra está feta una llastima...».

En mérit artistich no valen tot un doblé un dia de bona fire. En tota l'Iglesia només hi ha, com a coses notables, una casulla del sigle passat (XVIII), d'un mèrit com ni ha poques dins Mallorca (es una verdadera joya artistica), y la pica d'aygo benehida...» La volta del chor també està molt ben dexada, y es feta de molts pochs anys».

Duras pero certeras son las palabras de don Miguel. «Els serverins» podemos tener un sano orgullo de las bellezas naturales de nuestro término, cantadas por el autor así como otros poetas. En cambio la Iglesia no está —es doloroso tener que reconocerlo— a la altura del pueblo. En vista del estado tan deplorable de nuestro templo, a principios de siglo, nuestros abuelos decidieron construir otro. ¡Lástima que la empresa si le sobró entusiasmo, le faltó previsión! La Iglesia Nova, es demasiado Iglesia para el pueblo.

Hagamos un poco de historia. Ya es sabido que la primera capilla se instaló en la torre de defensa de Son Fray Garí, hoy presbiterio de la Iglesia. Pero a medida que aumentaba el

pueblo fue, como es lógico, insuficiente, por lo cual le añadieron, en tres épocas diferentes, seis «voltes». Veamos lo que nos dice el autor: «Axi va quedá fins a la derrería del sigle deset, en que se feren algunas voltes y se senyalá el terreno qu'havia de tenir».

En el «paladá de ses voltes», hay actualment cuatro fechas esculpidas en el marés, incluso las tres últimas, el marés reviste un carácter especial;

detalle muy significativo y fiable de ser éstas las fechas exactas de su construcción. En la primera «volta» (la más cerca del presbiterio) se lee esta fecha 1.699. En la cuarta marzo a 2 de 1.763. En la sesta (encima del coro) Año 1.833. Y en la del coro 21 de Juliol 1.823. En el frontispicio (portal de ses dones) año 1.832.

A principios del siglo XIX y hasta casi a últimos del mismo, se puso de costumbre y moda (mala moda), de

Comercial
Eléctrica Fullana
INSTALACIONES ELECTRICAS

C/. Juana Roca, 22 - Tel. 56 73 45
SON SERVERA

Ana M.ª Cruz Fernández
José Macizo Cañadas
Agente de Seguros

Mare Nostrum

SEGUROS Y REASEGUROS

C/. Na Llambies, 3 - Tel. 58 62 24
07560 - CALA MILLOR

dar una capa de mezcla y yeso a ses «voltes» de muchas iglesias (la Seo se salvó gracias al voto en contra de un canónigo), con el fin de que fueran algo más claras. Puede darse el caso que la de Son Servera, además de esto, se vieran forzados para tapar la grieta de la cuarta «volta» que quedó al descubierto al hacer la última reforma, años 1.969-70. Al quitar esta capa de mezcla, además de aparecer las fechas indicadas desaparecieron también otras fechas escritas en ses «voltes» y que era prácticamente imposible que fueran las correctas. Así nos lo aclara el cronista: «en el paladà de las voltes de l'iglesia hi ha unes fetxes apuntades; pero dut que sian las del any de la seva construcció. Son aquestes, comensant per les mes aprop del presbiteri:

La primera arcada de la fetxa de 1.699.

La segona arcada de la fetxa de 1.698.

La tercera arcada de la fetxa de 1.681.

La quarta arcada de la fetxa de 1.783.

La quinta arcada de la fetxa de 1.837.

La sexta arcada de la fetxa de 1.833.

Com haurà vist el lector, la tercera arcada apareix feta abans de la primera y segona, y la sexta primer que la quinta, y yo sé por deferens testimonis oculars qu'encara viuven, que l'arcada del chor, que es la sisena, va ser la derrera qu'es feu; per lo tant, la qu'apareix feta l'any 1.837 ja havia d'estar feta l'any 1.833. Axo me fa sospitar se seran fexas posades sense cap ni sentener y molts d'anys després de fetas les voltes».

«Les fetxes indicades (recuerdo al

lector, que las fechas que hace mencion el cronista, son las de antes de hacer la última reforma) están en mitx d'uns burots que va pintar en el paladà de cada volta el Vicari D Pere Bosch, Pbro. y tench por fern qu'ell no les se tragués del cap. P'e concepte que va quedar d'ell dins el poble, judich que n'here ben capàs. Era tan bon homo com de mal gust ¡Ja'n gastá de pintura de bades!».

«Qualsevol reforma s'intent ferli es tirar el doblés y perdre el temps...»

Estoy muy lejos de querer contra decir al autor, aunque debemos reconocer que la última reforma, er tiempos de D. Juan Font (ecónomo) fue más que digna. La Iglesia ganó en claridad y limpieza. Pero, muchas más dignas y funcionales han quedado la sacristía y demás dependencias.

Mateo Servera «Fena»

JOYERIA UNIVERSAL

Son Servera

ELS PREUS
MÉS INCREÏBLES
DE LA
ZONA

Del 902 al 1229

Ara hem arribat, on vertaderament comença a haver-hi documentació de la nostra història, ja que fins a l'arribada dels moros, les dades del que es disposa són bastant confuses. És a partir de la dominació musulmana, quan es comencen a tenir més ben espinzellats els esdeveniments que succeeixen a casa nostra. Encara que molt sovint els historiadors no coincideixen amb la data, sí coincideixen en el succés, tant els musulmans com els cristians.

La dominació islàmica de Mallorca féu florir l'agricultura foren els introductors de la sínia que, ha perdurat fins a la meitat del segle que ara acabam. També importaren l'arròs, la canya de sucre o canyamel, com a Mallorca fou coneguda. Els actuals números, d'origen xinès, foren ells els que els feren conèixer a Occident, així com el taronger, també del mateix origen. No ens queden més que unes minses deixalles arquitectòniques i unes poques paraules com l'esmentada sínia, síquia, albercoc, moix que dit de pas, som els únics catalano-parlants que ho deim del gat.

Tengueren un important comerç naval i la seu més important de la pirateria mediterrània.

L'any 902, el poderós musulmà Isam al-Hawlaní feia un viatge des de la Península Ibèrica a la Meca, un fort temporal l'obligà a refugiar-se a Mallorca, la qual cosa l'assebantà de les migrades defenses què tenien els mallorquins. En tornar del seu viatge n'informà l'emir Abb Allah incitant-lo al mateix temps a la conquesta de l'illa, cosa que féu amb voluntaris que el propi Isam Al-Hawlaní va capitanejar, conquerint Mallorca l'any 902 (per algun historiador fou l'any 904), incorporant-la a al-andalus, després de dura i llarga lluita amb els mallorquins. Fou proclamat el primer valí o governador i s'ocupà de la restauració de Medinat Mayurqa, —nom que donaren els moros a la Ciutat de Mallorca— encara amb un elevat grau de la destrucció que n'ocasionà el pas dels vàndals uns segles enrera.

Fins a l'any 1015 fou governada per valís que depenien d'Al-

Andalus, és a dir, del califat de Còrdova. Si un d'aquests governadors fou pirata el que el succeia ho era més, fent abordatge a tot vaixell que aglapien, incursions per terres peninsulars i occitanes i d'un d'ells anomenat Cautsir, es sab que ajudà als seus correligionaris peninsulars en el setge i presa de Barcelona, l'any 986.

L'any 1015, l'emí o rei de Dènia, Modgeid, es declarà independent de Còrdova incorporant així les Balears i les pitiüesses al seu emirat. Aquest emir féu un decret, en què obligava a tots els súbdits cristians a no reconèixer més autoritat que el bisbe de Barcelona. Decret que fou ratificat més tard per l'emir Alí.

PRIMERS REIS HISTÒRICS DE MALLORCA

Al-Murtadà. (1075-93) Governador de Mallorca des del 1075, en veure que la part peninsular de l'emirat de Dènia era conquerida per l'emirat de Saragossa, aprofità per a fer-se independent i al mateix temps proclamar-se emir. Aquest esdeveniment succeïa l'any 1087 i així passà a ésser el primer rei conegut. Segons els historiadors musulmans, quan ells arribaren Mallorca hi havia rei independent i ells el feren presoner, però sí així era no en coneixem el nom.

Mobaxir.- (1093-1114) fill adoptiu i també successor d'Al-Murtadà engrandí i fortificà Medinat Mayurqa. Les murades que aquest emir féu construir, eren les mateixes que es modificaren al segle XVI.

No perquè Mallorca fos independent, havia deixat de ser una cova de pirates i cansats els occitans i els catalans de tan poca seguretat per als seus vaixells, durant el regnat de Mobaxir l'arquebisbe, Pere de Pisa i el comte de Barcelona Ramon Berenguer III, firmaren l'acord de dur a terme una croada contra els balears. En assabentar-se l'emir mallorquí, de les intencions dels pisans i dels catalans demanà ajuda als almoràvids, secta sahariana de recent conversió a l'islam, molt fanàtica i intransigent que arribà tard.

Abu Rabi Suleiman. (1115) Durant el setge morí l'emir Mobaxir i el suc-

ceí, però fou fet presoner pels pisano-catalans en apoderar-se de la ciutat i segons les cròniques foren alliberats 30.000 cristians que tenien presoners.

En Ramon Berenguer hagué de tornar als seus dominis que, es veien seriosament amenaçats pels almoràvids.

L'any 116 arribaren els saharis a Mallorca, trobant la ciutat recentment cremada pels pisans que just acabaven d'abandonar-la. Es pot dir que la repoblaren, ja que deportaren tots els nadius o mosàrabs al Magrib. Mallorca fou incorporada Al-Andalus però per a molt poc temps.

Ibn-Ganiya. (1127-52) Nomenat valí per Còrdova, al poc temps es proclamà independent, encara que mai es declarà emir.

Ishaq.- (1152-85) El seu regnat fou el més pròsper de tots els de la dominació mora de Mallorca. Firmà acords amb Pisa i Gènova i en canvi féu incursions per terres peninsulars cristianes.

Alí.- (1185-88) En morir Ishaq, nomenà hereu al seu fill Mohamed, però en saber els seus germans que s'havia declarat súbdit dels almohades que, anaven conquerint l'Al-Andalus proclamaren n'Alí emir. Aquest emir va lluitar i vèncer als almohades del Nord d'Àfrica, on fou poderós.

Abd Allah.- (1188-1203) havia estat nomenat poc temps abans valí de Mallorca pel seu germà l'emir Alí, per a combatre als almohades i als seus partidaris de l'emirat. Cosa que hagué de fer durant tot el seu regnat fins que, finalment fou vençut el 1203.

Els vint-i-sis anys de dominació almohade, foren decadents, amb constants lluites entre els valís i els principals senyors de l'illa de Mallorca.

Durant aquest període el comte de Barcelona i rei d'Aragó, en Pere I, tractà en Pisa i Gènova la conquesta de Mallorca, però davant les dificultats que els comportava l'empresa, l'abandonaren. Fou el seu fill en Jaume I qui la dugué a terme tres dèquedes més tard.

Tomito (continuarà)

Tots a una

Ara anam. Així sí arribarem a bon port. Em referesc a la intenció del grup de govern i l'oposició de lluitar tots a una per aconseguir que la via de circumval·lació es faci de la forma més convenient pel poble, sense mirar partidismes ni interessos particulars. Crec que és aquest el camí que l'Ajuntament ha de seguir, fer feina plegats, tots en benefici del que és l'afectat de la gestió municipal, tant si és bona com si no, em referesc naturalment al ciutadà serverí. És aquesta una mesura que bé es podria aplicar en altres àrees de la gestió municipal, com per exemple a dins l'apartat de cultura, policia, sanitat, etc. que em sembla que tant unes com les altres necessiten de bo una injecció de força. I no és això criticar, però pens que si entre tots els que a l'Ajuntament hi són fan la feina, a més de posar en marxa la vertadera col·laboració-participació ciutadana, segur que aniria bastant millor tot, debut principalment a que les persones encarregades de la gestió no haurien de dur tot «es viatge». Això es diu fer feina col·lectivament, per un únic bé, el de Son Servera. Sembla que han començat amb això de la Ronda de Son Servera, ara veurem si s'estén o es queda com a simple excepció a la regla. Sí, ja sé que els altres mai s'ho plantejaren ni tan sols, però sí voleu ser diferents i conseqüents amb el que pensau-pensàveu, voltros, membres del pacte de govern, heu d'encetar aquesta fórmula de govern compartit. Crec que pot ser una bona renda política pel dia de demà, que no està massa lluny. Clar que no és segur que l'oposició vulgui compartir tasques de govern, però que no quedi per voltros fer l'ofertament.

Malgrat tot l'anterior, crec que això, avui per avui, és «somniar truites».

I canviant de tema, he de confessar que en principi tot l'assumpte de la platja de davant del SUWING m'havia llevat un poc el dormir, per-

què era incomprendible que si de veritat s'havia duit a terme una destrossa del medi natural encara se li donàs la concessió per a l'explotació d'aquesta a la mateixa empresa que havia fet l'atemptat ecològic. Per altra banda, ho reconec, encara tenc per ecologistes al Batle i a En Joan Palerm, pel que es refereix a qüestions d'aquest tipus s'entén, per això em paresqué «molt gros» que votassin a favor de la concessió esmentada en favor de l'abans dita empresa, sense tenir en compte els arguments que en Toni Cànoves pogués haver esgrimit per abstindre's, postura que no acab d'entendre, ja que la concessió es feia ben igual i en Toni Cànoves sols es rentava les mans amb l'abstenció. Torn dir que de veritat, tot aquest bullit m'ha llevat el dormir.

L'endemà vaig agafar atapins i vaig arribar fins a la platja en qüestió, per la banda de Cala Bona, i és

clar que allà es feien treballs a dins la zona marítimo terrestre. Això quasi em va convèncer, però per estar ben segur, li vaig demanar a Xerafi Pons, home que el tenc per seriós i a més per amic, que m'acompanyàs a veure des de la banda de SUNWIN les obres que es feien a la platja i no ho dubtà un moment. Agafarem el cotxe i anàrem allà.

Vaig poder comprovar per a mi mateix que allà no han arrabassat cap tamarell, sols hi ha un que el torrent se'n dugué a la passada torrençada, en terra, i ara torna a arrelar, després hi falta un que pels embats de la mar el terreny anà cedint i a la fi també caigué de forma natural.

S'ha de dir per seriositat que també una branca d'un altre es va llevar per mor de que es rompé sense voler fent la feina.

També hi ha hagut moviment, a la retxa mar-terra, composta de sediments que en el temps han anat fent el caminet que baixa de Cala Bona, però sols llevant el terreny que la mar havia anat roegant i escampant damunt l'arena, que hi ha dues clapes més que si no es lleven també cauran, amb el conseqüent perill de si en aquell moment de caure passàs qualcú per allà. És més, allà són les senyes de quan les màquines carregaren, però, del que m'havien dit, «que si allà havien fet destrossa grossa», «que si havien tallat un grapat de tamarells», «que si les grues eixamplaven la platja», res de res.

Sembla que a En Toni Cànoves qualcú li ha «fet el llit», amb no sé quins interessos. S'ha d'anar alerta amb les afirmacions que no són reals, poden conduir a perdre en gran mesura la credibilitat del que les fa. La realitat és que millor ens aniria si tot el litoral estàs tan ben cuidat com aquest tros de platja que particularment la criden per a benefici de tots, malgrat l'emprin, lògicament, com a reclam turístic per a les seves instal·lacions hoteleres.

BAR RAFAEL

*SOM ESPECIALISTES EN CUINA MALLORQUINA,
I A MES, QUALSEVOL MENJUA COMANADA AMB
ANTELACIÓ LA VOS FAREM*

SON MORO (Carretera Porto Cristo - Cala Millor, junto Frutas Servera) - Tel. 58 68 76

jardineria grèvol
garden center

C/. General Franco, 29
07 550 - Son Servera (Mallorca)

Teléfono: 56 74 54 - 56 74 86
Fax 56 81 31

Retorn al passat (Jacques Torneur)

A la matinada del dissabte de Pasqua t'adreces cap la pantalla verda de la màquina teclajadora per tal d'escriure les inel·ludibles línies mensuals. No saps ben bé el que has de dir. Decideixes deixar per un altre moment les teves reflexions entorn el terrorisme del que fa temps que en vols parlar; unes meditacions (confessions?) que pretens aclarir just abans dels teus quaranta, quan ets a un pel de poder dir allò que en Serrat cantava «fa vint anys que tens vint anys» i, alhora, te n'entens de que fou, precisament, als teus primers vint anys quan t'iniciaries (t'iniciaren) en dit problema. Penses, emperò, que la temàtica (*Senyor Casamajor*) n'és prou seriosa per a abordar-la en moments baixos, quan les vacances docents no han pogut aixecarte l'ànim que t'investí poc després del teu retorn de l'Índia, ara farà un mes. Escris, Tominxos, per l'obligació de complir amb el deure, voluntàriament adquirit; conscient de que la inspiració hi és, també, en l'esforç i, àdhuc, en el teclieg monocord dels darrers dies. Esper, Pidroios, poder ser més ocurrent en el mes de Maria.

Avui, just contemplant la ressaca del sol de l'arbre de l'amor després d'un Sant Jordi benevolent, t'assabenten de la mort d'en Satyajit Ray. Sents tot d'una la sensació de que els teus passos prossegueixen immisericordes els inapel·lables dissenys del temps. No fa gaire que sovinteges els funerals i fa més que podries haver començat a procrear. Els alumnes et diuen de Vostè i tu l'acceptes (resignat?) sense cap manifestació de rebuig. Els teus deliris inaccessibles (B.B., C.C., J.F.,...) comencen amb major o menor èxit la seva maduresa. Les teves muses de la post-adolescència (entre d'altres, dues M.M. de parla catalana) s'acosten —si ja no l'han passada— a l'edat del Bon Jesús. Altre gent que has ad-

*Sempre
recordaràs el cinc
de novembre de
1982. Aquell dia
se'n va anar en
Jacques Tati.*

mirat (G.N., A.B., J.M.,...) fa lustres que no són en aquest món. I avui, pels diaris, et fan saber de l'adéu d'un dels teus darrers mites, l'escriptor i director de cinema el bengolí Satyajit Ray.

El món del cinema ha estat per a tu un refugi i un somni. T'introdueix tard, entre els divuit i els dinou i fou a Barcelona, quan cursaves el segon de lletres i el primer de dret. Ràpidament deixares la vel·leïtat de les lleis. El feres sorprenentment després de rebre l'impacte d'una altra mort, una de les més injustes i desventurades que has patit, la que es dugué cap el cel l'amic estimat Biel Moll Ginard. I, no deixa de ser curiós, que en recordar-lo feliç i valent, somrius com no deixava ell de

fer mai i, poc a poc, et fas d'ell una pel·lícula amb en Dustin Hoffman de protagonista. Però també abandones l'estudi dels codis perquè, deies, rebutjaves amb coratge el saber quines coses faries un vint d'octubre de qualsevol any de la darrera dècada del segle; perquè, com respongueres en es *tio Guillem* passejant a cavall per la falta de Son Corp, t'estimaves més ser un *sadhu* que un diplomàtic. I és que l'Índia d'Antoni Binimelis d'aquells darrers seixanta t'havia marcat força, com després el va fer durant els primers setanta el cinema d'una Barcelona cosmopolita i immillorable.

Sempre recordaràs, per exemple, el cinc de novembre de 1982. Aquell dia se'n va anar Jacques Tati. Era, també, l'aniversari de «sa nina» i en

Indiscutiblement amb Jules et Jim vares començar a estimar el cinema.

xerrar amb ella, tu a Barcelona i ella a ciutat, li feres partícep del teu dol. Contràriament, no tens ni idea de quan desaparegueren Orson Welles, Roberto Rossellini, Jhon Ford, Robert Bresson ni, fins i tot, de quan el va fer Francois Truffaut. D'en Visconti te'n recordes per allò de que va coincidir amb la interrupció de la mili (que també fou puta per a tu), per enllà el març del 76. I és que, amb l'excepció d'en Truffaut, als altres els admirares però no els estimares. Del director de l'*Argent de Pôche* és, aixímateix, la pel·lícula que més estimes (que no vol dir la que consideres millor però sí aquella que has vist més pics): *JULES ET JIM*. Com dirien els pedants (dins el món del cinema hi són legió) «l'he visionada» onze voltes, la primera de les quals fou, naturalment, a un matinal de l'*Alexis*. Indiscutiblement, amb ella vares començar a estimar el cinema. I, clar, el vaig tractar de fer realitat. Tu, òbviament, eres Jules i el teu company Damián Gallego era Jim. Catherina, carall, era (o volies en debades que el fos) Anna Barderi, aquella noia de trenes de *sioux* que vivia a un *cottage* just a la vorera del parc de Santa Amèlia i que, finalment, conegueres després d'una manifestació contra els judicis de Burgos, per enllà la Sagrada Família. No has tornat a saber d'en Jim (Henri Serre); no així d'ella,

(Jeanne Moreau), qui triomfà com actriu als primers Joglars.

Com era de preveure, un pic començat, vares torbar-te molt en sortir de l'univers màgic del cel·luloide ranci. Al llarg de quatre anys vares veure (*sic*) gairebé els dos mil films, de tots directors i de tots els colors. Per mor del cinema et feres assidu del darrer metro; et botares l'examen final d'anglès per culpa d'en Marlon Brando i Emiliano Zapata; vares haver d'empassar-te espantosos (penses avui) experiments dels europeus, especialment de l'a llavors teló d'acer. Passaves més temps a la fil·moteca (passatge Mercaders) que a les Biblioteques (la Central del carrer del Carme). Veies més que llegies; amb *Un Gorila que no es Morgan disfrazado*, comentaves «Fotogramas» i viatjaves a Ceret i a Perpignan (*Metelo*, *Joe Hill*, *Turkish Delices*, ...). Amb l'amic Agustí discuties sobre les al·lucinations d'en Ken Russell, l'esguard fatídic d'en Pierre Clementi, les fascinacions del Ruy Guerra de *Sweet Hunters*...

L'epil·leg de la teva «cinefàgia», segurament s'inicià a Madrid, mentre servies a la pàtria (*sic*) en la teva condició de pobre peça de museu: els matinals dels dilluns —quan els organismes oficials que exhibeixen les deixalles de la història romanen tancats— et permeteres repescar tí-

tols migperduts («*Porcile*», «*The Last Picture Shaw*») i/o endinsar-te a les noves experiències («*Brother, can you spare me a dime*», «*Os Thiassos*»). La nova vida, ja preprofessional, t'emmarcava irremeiablement unes il·lusions més properes, més convencionals, més prosàiques.

I fou així com els arxius substituïren les velles sales; el de la Corona d'Aragó desplaçà progressivament a l'incomode Publi del passeig de Gràcia on havies conegut Eisenstein i els *Nationals de Paris* (avui *Archives de France*) i la *Bibliothèque Nationale* als deliciosos «*études*» de les rues de Sant Severin o de Sant André des Arts, on t'havies saciat de films del tercer món. Com fan les amebes o la carcoma amb els teus mobles, la Història, i després, la Història Econòmica, s'ha anat menjant les pel·lícules i des d'ençà has perdut els cabells, has engreixat molt, t'has envellit força i, en certa manera, has deixat d'estimar. Venturosament, gràcies a la màgia dels *cartoons*, ahir, divendres de Pasqua la notícia sobre la mort del gran mestre, a la seva Calcuta natal, t'ha fet tornar al món de la sensibilitat.

Ignor, Tomeu, si amb aquesta pel·lícula he complit amb el compromís d'abril. Pedro, el meu cosí basc, en llegir les primeres línies prèvies al cant de les imatges, m'ha insinuat quelcom sobre allò de «*Un soneto me manda hacer Violante...*»

G.L.N.

Postdata. No saps ben bé, Tominxos, quan i quants de pics anares al cinema UNIO. Avui, quan ja ni hi resta més que el seu nom, just davant de les bombetes d'el bo d'en Pere Carrioner, el recordes pletòric de nins que cridaven i es passejaven i, lògicament, amb muntanyes de pipes pe'n terra. Aleshores em ve al cap aquell dissabte al capvespre quan hi vaig a anar a veure aquell bodri, embafador, que feu les delícies de les hippies més bledes del nostre món, ara segurament donetes de governants de dretes: «*Els camins prohibits de Katmandú*» (...).

Son Servera a 20 de Abril de 1992

Sr. Alcalde, después de que me trajeran para su lectura digamos un comunicado, publicado éste, a través de un medio de comunicación escrita, de escasa tirada, y con el cual SA GENETA no tiene ningún vínculo, y que a tenor del contenido del citado antes comunicado, parece ser que éste va dirigido a SA GENETA, lo que no entiende SA GENETA es el hecho, que no lo hicieran a través de SA FONT, que este, sí es el medio de comunicación escrita que emplea SA GENETA y no otro, (-Salvo la excepción del mes de Octubre, que se publicó en dos medios de comunicación, de índole Comarcal-) lo cual me demuestra, que quien lo mandó publicar, tiene muy poco respeto, a un medio de comunicación Local como es SA FONT, la cual es una publicación que demuestra una seriedad y un rigor, en los temas que trata, y a parte de todo esto, se me confirma igualmente, que quién mandó publicar, el citado, «digamos comunicado», es alguien que añora tiempos lejanos, lo cual dice muy poco a su favor.

SA GENETA en todo momento a procurado ser respetuosa con Usted, en cambio Usted Alcalde, y menos mal que no continua, si ha mantenido hacia SA GENETA una actitud grosera y ofensiva, (-relea de nuevo los escritos que me dedica fechas atrás-) los cuales esperaba, e incluso la verdad que los encontré algo moderados, lo que me hace dudar que sea Usted quién realmente los haya escrito, y no otra persona por encargo. Lo que está claro es que al parecer no desean que ciertos temas relacionados con su gestión Municipal, sean conocidos por el Pueblo Serverí, lo cual es lamentable y demuestra, que no lo hacen del todo bien, y que hay cosas que prefieren que estén calladas, pero en cambio, se toma la molestia de dedicarme escritos a lo mazorral. Para ponerle un simple ejemplo, le hubiera sido más fácil

decirme el Número de Registro de Salida de un Documento del Ayuntamiento, del cual se lo vengo solicitando desde el pasado mes de Octubre, y no hay forma de obtener esta simple información, y como contrapartida me llama de casi todo, en sus escritos no hubiese sido más simple por su parte, el corregirme indicándome, que este Documento tiene tal Número de Salida, y que SA GENETA está equivocada.

Pasemos a continuación a realizar un ANALISIS (—> Que tanto le gustan a Usted <—) de su actuación Municipal del mes de Abril, de su Equipo de Gobierno Municipal, tengo que decirle que SA GENETA está nuevamente desbordada, pero lo haremos de forma cronológica, y comenzaré por el Plenario, celebrado si mal no recuerdo el pasado 03-04-92 al cual debo de calificar de DESAFORTUNADO, y que jamás debería de haberse celebrado, Plenarios como éste dicen muy poco a favor de Son Servera, y mucho menos de las personas que representan la máxima autoridad del Municipio, palabras como las que se escucharon dicen muy poco a su favor Alcalde Servera, SA GENETA quedó un tanto avergonzada, de la poca educación que demostró tener con el Jefe de la Oposición Municipal, cuando Usted le recriminó con el ya famoso «CALLA QUE FAS OI» lo cual traducido al Castellano es «CALLA QUE HACES ASCO», esta respuesta Alcalde está fuera de contexto, y dice muy poco a su favor, como Alcalde de Son Servera que es, y como persona, podría ser, que tenga el «LIS-TON» puesto muy alto y no sea capaz de pasarlo por encima, por lo cual, una retirada a tiempo por su parte, sería una prudente decisión que pudiera tomar.

Del citado anteriormente Plenario, que repito nunca debió de celebrarse, por lo que pasó, es tal vez en el Capítulo de Ruego y Preguntas,

donde se cometieron más meteduras de pata por parte de algunos miembros del Equipo de Gobierno, lo que demuestra su falta de capacidad, para el cargo que desempeñan.

A petición del jefe de la Oposición se les formula la siguiente pregunta, ¿Con que informe de arquitecto se hace la Oficina de Turismo? Para cualquier serverí que baje hasta donde estaba el Hotel Sabina, y frente del agujero del que fue el Hotel Eureka, podrá ver, que allí se construye «ALGO», que dista mucho de ser, lo que dijo que era, su Delegado de Urbanismo y habrá que plantearse muy seriamente si lo que le contestó el Sr. Agustín Vives, podría ser cierto, cuando les dijo que podría interpretarse, como si se tratara de una MALVERSACIÓN DE FONDOS y en este caso PÚBLICOS.

Y todo esto porque, simplemente por haber empezado la casa por el tejado, Alcalde Usted cree que algún Serverí y no Serverí, puede creer que allí, y según palabras de su Delegado de Urbanismo se construye una, «CASETA DE JARDINERÍA Y VIGILANCIA» supongo que Usted, coincide con SA GENETA, en que el pueblo de Son Servera, NO ES, un pueblo de «BENEIS», lo que sí puede pasar, es que su Delegado de Urbanismo, no sea la persona adecuada para llevar a término la labor que hace, es más, si revisa el acta de la Sesión Plenaria, que supongo debe estar hecha en otra contestación que le hace, su Delegado de Urbanismo, al Jefe de la Oposición, cuestiona su respuesta dada anteriormente, diciendo «QUE NO SABE SI LO SERÁ, EN TODO CASO, EL DÍA QUE SE CAMBIE EL USO, SE TENDRÁN TODOS LOS PERMISOS NECESARIOS» que se puede deducir de estas palabras, a SA GENETA le sugieren dos HIPOTESIS, que está tomando el pelo al Jefe de la Oposición, o que está tratando de INCUBRIR, una irregularidad Administrativa, en ma-

teria urbanística, y para el colmo, Usted Alcalde añade más adelante, «que se ha pensado hacerla allí, porque es menos agresiva que donde estaba situada antes», le ruego que lea de nuevo el acta, del Plenario si el Secretario la tiene hecha, es de suponer que Usted Alcalde, no considera a la antigua Oficina de Turismo, como una «CASETA DE JARDINERÍA Y VIGILANCIA» porque si así fuese, se podría interpretar, como que el Ayuntamiento ha tenido a una empleada, durante años metida en caseta de aperos de jardinería, utilizada para otros fines, como sería el caso de la Oficina Municipal de Turismo, y creo que esto no es correcto. SA GENETA tiene el convencimiento que lo que realmente se está construyendo, es una OFICINA DE TURISMO, y por cierto en un sitio muy adecuado, lo que no entiende es el hecho de que lo estén negando de una manera tan descarada,

también opino, que posiblemente, no se hayan realizado todos los trámites legales para su construcción, por lo cual el Ayuntamiento esté realizando una construcción, de dudosa legalidad en materia urbanística, no le parece lógica esta posibilidad Alcalde, y esto que el Ayuntamiento debe de dar luz, y no humo.

Otra pregunta contestada de una manera un tanto increíble por SA GENETA, y que destapó la caja de los truenos, fue cuando al Jefe de la Oposición, preguntó sobre un final de obras que al parecer había concedido el Ayuntamiento a un edificio situado en la Calle Binicanella, aquí se puede decir que se perdió completamente la compostura y los modales brillaron por su ausencia, pues se escucharon palabras como «Calla que fas oi», aquí solamente hace falta interponer otra pregunta, para completar el fregado.

Alcalde lamento tener que finalizar, pero ya no dispongo de más espacio en la revista de este mes, es por lo que tendré que dejar el resto de temas, para tratarlos el próximo mes, y entre ellos destacan:

-El I.A.E. a aplicar en Son Servera, el cual confiamos que sea moderado, pero SA GENETA lo duda, que sean capaces de aplicarlo con moderación, confiamos en que SA GENETA esté totalmente equivocada, toquemos madera.

-La concentración de personal por parte de este Ayuntamiento en los últimos meses, pues se están dando unas situaciones un tanto curiosas, por no llamarlas vergonzosas.

-La vía de circunvalación a Son Servera, que proyecta a Son Servera hacia el año 2050, en cuanto a vías de comunicación por carretera.

Atentamente:

SA GENETA, Abril 1992

ElectroVolts

Il·luminació i Material Elèctric

- Proyectos e instalaciones eléctricas
- Electrificaciones rurales
- Antenas TV
- Música en viviendas y locales
- Alarmas

SON SERVERA

Juana Roca, 41

Tel. 56 77 67

Sa Geneta... Bicarbonat... Pacte... Patronat de Turisme... Gonçal... Baudil's... Toni Lliro... Baudil's... Baudil's... Baudil's... Carrers... Ronda... Pont d'En Calet... Baudil's... Baudil's... Baudil's... Avorriment crònic...

... Un auell de casta grossa em va contar l'altre dia que li havia contat un amic seu que un company de feina coneix a dos dels PEPEROS que s'amaguen darrera del seudònim de «SA GENETA» (seudònim escrit en mallorquí, però els escrits «en castellano», en «la lengua del Imperio»... Molt curiosos...) Amb cara de sorpresa escolt que son en BENITO RIERA, ex-regidor del P.P. a l'Ajuntament de Manacor, casat amb una serverina i resident a Cala Millor i En Serafín Nebot «Busco», professor d'electricitat a L. Na Camel·la de Manacor i coordinador de festes i disbauxes del Consistori manacorí. Són dels primers noms que surten a la llum, amb totes les reserves pròpies del cas, però en sortiran d'altres...

... El darrer número de «SA FONT» no va agradar gaire als del Pacte. Ells que es pensaven que ho feien tot molt bé s'han trobat amb moltes crítiques, i no hi ha manera de que les puguin DIGERIR...

Els DOCTORS del Pacte hauran de receptar, d'auto-receptar-se BICARBONAT A VOLER i gran dosis d'HUMILITAT, que ben necessitats n'estan quasi tots ells.

... I es que el PACTE està fonamentat sobre els tres representants dels dos partits de dretes l'UIM i el CDS. Els Amics de Cala Bona estan en minoria a la Comissió de Govern, tres a dos. I com es lògic quan arriba l'hora de pendre decisions importants, decisions progressistes, ni En Baudil, ni En Serra ni en Llanut estan per la labor. Tots tres són de DRETES i no va amb ells una políti-

ca progressista. El tema de ses armes pels policies, la poca col·laboració per a duu endavant la normalització lingüística, el canvi de noms dels Carrers, l'Encimentament de la resta del litoral, l'incumpliment de sentències sobre esbucament d'obres il·legals... etc. Això més que un PACTE ANTICOTESOS es un PACTE AMICS DE CALA BONA D'ABANS AMB ELS PEPEROS D'ABANS...

Per això no és gens rar que els PEPEROS i ELS COTESOS-BOYS no facin gaire oposició. A més de no estar preparats per fer-la, mentre els seus antics companys de partit ho facin tan bé no aniran, a cap CURSET INTENSU per a preparar l'estretègia que tot grup a l'oposició ha de tenir. En SERRA, En BARRULL i En LLANUT fan el joc que desitjaven els COTESOS. Si a URBANISME tinguessen un poc més ample la mà-nega, la satisfacció seria total. Però en JOAN JOANET és una altra cosa. S'ha PROPOSAT FER ANAR A TOT-HOM PER SA LLEI, urbanísticament xerrant, inclús a ell i tot. JA NO TORNARA A AIXECAR CAP PARET PER SON XERUBÍ SENSE DEMANAR-SE LA CORRESPONENT LLICÈNCIA D'OBRES. (Pareix que no ha mort mai una mosca. Xerrant fluixet i a poc a poc però és el més perillós dels tres Amics de Cala Encimentada!!!...

... Els cervells privilegiats que formen part del PATRONAT DE TURISME han tingut la meravellosa idea de gastar, de tудар... un bon grapat de billets regalant CLAUERS (llaveres), ENCENADORS,

BOLÍGRAFS I BORSES de plàstic... per a promocionar la Zona Costera.

... Podria esser interessant que En Gonçal López Nadal des de la seva particular Torre de «Marfil»/de SON COMPARET, ens xerràs qualche vegada de temes un poc més serverins. La seva particular visió dels problemes dels nordafricans, musulmans, bramans... ens resulten molt atractius i hauria de continuar amb ells, però a més a molts ens agradaria QUE TAMBÉ ES BANYÀS ES CUL donant els seus aguts comentaris sobre temes serverins cent per cent.

... En Sevillano està que trina. I amb raó... però almenys ell ha rebut un lot de productes de mostra, però jo estic que trin i no he rebut cap CLAUER, ni cap «BOLI», ni cap ENCENADOR, ni molt menys cap BORSA, ni falta que em fan...

... SON SERVERA deu esser un dels únics pobles de Mallorca que si el dia que es dedica a la fira cau un dia festiu es suspèn la FIRA. A SINEU, tots els dimecres de l'any hi ha el seu tradicional mercat, tant si és Nadal com si és Festa Nacional. A Manacor enguany fins i tot a la segona festa de Pasqua hi ha haver Mercat, i així que era el dia de la seva tradicional «Berena». PER QUÈ SON SERVERA ÉS DIFERENT.

... SI AIXÒ ES PROMOCIONAR SA ZONA COSTANERA SR. BAUDIL'S (com l'anomena En «propanito») JO SOM FRARE...

... I llavors algún regidor del PACTE es queixa amargament de que no hi ha diners a les arques municipals. N'hi ha o no n'hi ha de diners?... O només n'hi ha per segons

què?...

... 24-4-92... Al Carrer Frai Gari tenc una xerrada amb el regidor Toni Lliro...

... Pareix que ell sí accepta molt esportivament les crítiques mentre siguin crítiques constructives.

... Que abans de Sant Joan durà a Plenari el tema de canvi de noms d'alguns Carrers del nostre poble que ara estan dedicats a Polítics.

... Que la Normalització Lingüística a Son Servera serà molt problemàtica, ja que dins la Comissió de Govern les coses no estan gens clares...

... Que tindrem per Sant Joan uns 10 dies de festa, (el que no li vaig demanar va ser si acabarà amb la discriminació entre els serverins a l'hora de pagar l'entrada als diferents actes no gratuïts. Tothom hauria de pagar igual, tan joves com menys joves...).

I xerrarem d'altres temes, però n'hi ha que no són publicables, de moment...

... EL REGIDOR SR. BAUDIL'S (que segur que no sap on és Ca'n Burdils) S'HA FOTUT SA CERVELLERA IDEANT CAMPANYES PROMOCIONALS TAN ORIGINALS, TAN ORIGINALS, QUE A NINGÚ MAI SE LI HAVIA OCORREGUT REGALAR OBJECTES D'AQUEST TIPUS...

... Si el Regidor de Cultura duu a Plenari el canvi de noms dels carrers, quina serà l'opinió i el vot d'en Toni Llanut?... i l'opinió i el vot d'en LUIS BAUDIL'S? ... i els COTESOS?... Quan això es produeixi, si és que es produeix, serà un Plenari per a reservar lloc i poder comprovar

qui es cada un quan es planteja un tema un poc compromés.

... JO TAMBÉ VULL UN «LLAVE-RO» DEL SR. BAUDIL'S...

... TU TAMBÉ VOLS UN «BOLI» DEL SR. BAUDIL'S...

... ELL TAMBÉ VOL UN ENCEDOR DEL SR. BAUDIL'S...

... ELLA TAMBÉ VOL UN CLAUER DEL SR. BAUDIL'S...

... I seguint amb el tema dels noms dels Carrers, proposaria a En Cànoves que a l'hora de cercar noms per a substituir als actuals pensí amb els noms d'alguns pobles de la comarca que tenen un Carrer dedicat al nostre poble. En correspondència no estaria de més oblidar-nos de rivalitats esportives i d'altres tipus i que dintre de poc temps podem tenir alguns Carrers amb noms tant familiars com ARTÀ i MANACOR...

PROPOSTA

Heroes de Toledo Allargar P.A. Servera.

General Franco almenys canviau General per Francisco.

Calvo Sotelo..... Avinguda de Cala Millor

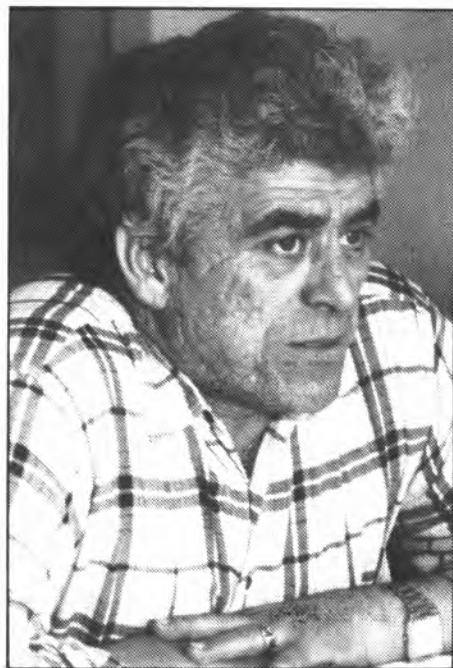
General Godet..... Sa Plaça Nova Primero de Abril

José Antonio..... Carrer de Manacor Pasaje Cruz de los Caidos..... Carrer de l'amo En Jaques

Plaza García Ruiz..... Plaça de Ca S'Hereu

Plaza Antonio Maura... Plaça d'Artà

... Si hi ha 5.000 serverins, 5.000 propostes... Quina serà la proposta de la Comissió de Cultura?...

... La reforma circulatòria que s'ha fet al casc urbà de moment és bastant positiva, però crec que s'hauria de fer qualche cosa per intentar limitar la velocitat dels vehicles que passen per dins al poble i que als municipals els hauriem de veure alguna vegada pels Carrers més transitats del poble i no només els matins a la Plaça quan ha de passar l'autobús del Transport Escolar.

... Jo tampoc tenc cap finca per on ha de passar la futura via de circumval·lació de Son Servera, però també consider que és una passada de campionat que a pobles com el nostre a qualche il·luminat se li ocorri fer-nos vies de cintura com les que es fan a algunes capitals de província. Què es necessària aquesta obra ningú ho nega, però a un nivell més senzill i

PELUQUERIA TONI

...TU PELUQUERIA!!!

C/ Sol

Son Servera

Tel. 56 75 88

(Devora el Convent)

cércol

PAPERERIA • JUGUETERIA

Catalina Sancho Vives

C/. Orlandis, 1b

Tel. 56 73 63

07500 Son Servera

menys costós. Esperem que els al·legacions dels nostres polítics, de les associacions ecologistes, dels propietaris de les finques afectades... servesquin per qualque cosa i que es canviï es projecte inicial per un altre que no provoqui tant d'efecte ambiental i que no deixi tan encorsetat al nostre poble.

... I no em parlem del que li succeiria a un dels elements més representatius del nostre poble: ES PONT D'EN CALET, que diuen que amb aquest projecte de Ronda hauria d'ésser esbucat. I així tampoc ho podem consentir. Si a Segovia la carretera Nacional passa per davall l'Aqüeducte a Son Servera una simple carretera comarcal no té perquè fotre un aqüeducte enterra, malgrat el nostre no sigui romà, que pel cas és el mateix. Pels serverins té tanta d'importància com el seu pels segovians.

SALVEM ES PONT D'EN CALET... SALVEM ES PONT D'EN CALET...

... NOSALTRES TAMBÉ VOLEM UN CLAUER DEL SR. BAUDIL'S...

... VOSALTRES TAMBÉ VOLEU BOLIS DEL SR. BAUDIL'S...

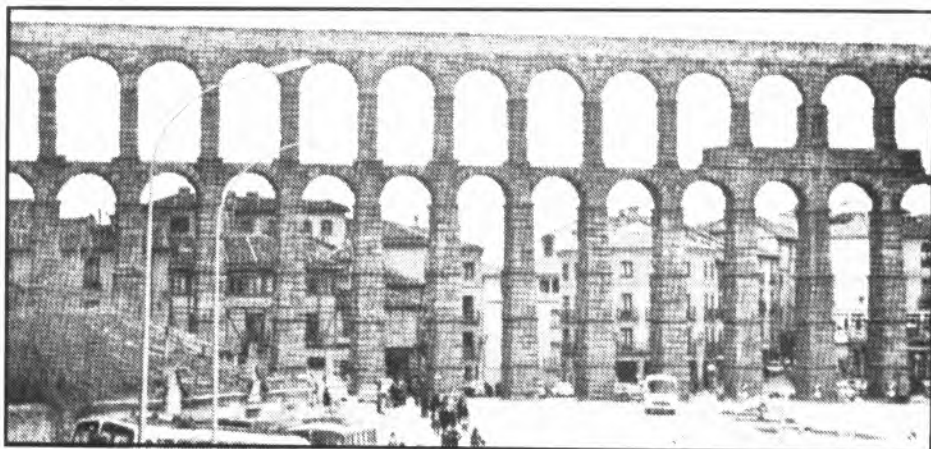
... ELLS TAMBÉ VOLEN CLAUERS DEL SR. BAUDIL'S...

... ELLES TAMBÉ VOLEN ENCENEDORS DEL SR. BAUDIL'S...

... TOTS TENIM DRET A UN ENCENEDOR DEL SR. BAUDIL'S...

... ELS PRODUCTES S'HAN PAGAT AMB ELS NOSTRES DINERS...

... CADA SERVERÍ TÉ DRET A UN LOT DE PRODUCTES DEL SR. BAUDIL'S...

... ELS ESPERAM SR. BAUDIL'S... NO ENS DEFRAUDI...

... Darrerament al nostre poble estan passant coses que abans, segons alguns hipòcrites, no passaven:

-Assumpte del Cementeri: destrosses, profanament de tombes, etc... i tot el que l'imaginació de la gent hi va poder afegir, que va ser molt...

-Assumpte del Repetidor: destrosses, profanament de la recepció de les imatges televisives... i tot el que l'imaginació hi va poder i voler afegir, que va ser menys que en el cas anterior.

Que abans no passaven casos com aquests és veritat, però en passaven d'altres i a vegades pitjors. I els que en foren, em foren, protagonistes se'n recordaran bé. El que es inadmissible, és que alguns pensin que els al·lots d'ara són més dolents que els d'abans. MENTIDA. Abans en fèrem de grosses, i si ara en fan qualcuna que ens crida l'atenció i ens escandalitza es poca cosa comparat amb el que pareix que haurien de fer, amb l'exemple tan exemplifica-

dor que els dona als nins la societat d'avui en dia, violenta, amb pocs valors humans... Tot el que fan ho han vist fer deu vegades pitjor per la Televisió. I es que els pares d'avui en dia els donam i els deixam veure tot el que volen, amb la condició de que ens deixin tranquils, que no molestin... I arribarà un moment que ja no tndrem res per donar-los ni res a veure. I aquest dia pot esser molt trist.

L'excessiu poder adquisitiu ens està transformant. Els al·lots ja no saben jugar com abans. Ara han de jugar amb consolas de 15.000, orde-

nadors, monopatins a motor... abans res d'això hi havia, però no ens avorriem gens ni mica i ses putades que fèiem eren més imaginatives, de més qualitat i no FRUIT D'UN AVORRIMENT CRÒNIC com el que sofreixen avui els nostres fills. Per això pens que els culpables de les seves gamberrades no són només ells...

**Sebastià Vives
Perleta**

MERCERIA

Punt i fil

**ES FAN ENCÀRRECS DE BRODATS
I DE TELES MALLORQUINES**

56 76 34

**C/. Inmaculada, 4
SON SERVERA**

GELATERIA - CAFETERIA

OSIRIS

**SOM ESPECIALISTES AMB TOT,
PERO EN GELAT, ELS MILLORS!!**

Paseo Juan Llinás, 4
CALA MILLOR - Tel. 58 59 69

SERVEIS INSULARS, S.L.

Estamos a su servicio.

*Tel. 50 57 58 - 50 07 71
Obispo Llompart, 40
INCA*

Encuentros de Dios con el hombre (IV)

A la Biblia se puede ir con distintas intenciones: Con espíritu religioso, con espíritu crítico, con irreverencia, con superficialidad, por simple curiosidad, por snobismo, etc. Pero a la Biblia la única actitud que le conviene es acercarse a ella con hambre, con vivos deseos de escuchar a Dios que habla con obras y con palabras, con premios y con amenazas, siempre con amor, incluso cuando castiga.

Escribe el gran teólogo von Balthasar que la verdadera tragedia del Catolicismo, que viene arrastrándose desde finales de la Edad Media, reside en que los teólogos de ahora no son al mismo tiempo santos como lo fueron los grandes teólogos de los primeros siglos, los Padres de la Iglesia y los eminentes doctores, como un Agustín, un Ambrosio, un Cirilo o un Juan Crisóstomo, un Atanasio o un Jerónimo, un Tomás de Aquino o un buenaventura. Lo más desolador que nos puede sobrevenir es que se diseccione un cadáver en el quirófano, o que se estudie la Teología, ciencia de Dios, como se estudian la química o las matemáticas. A la Biblia, como igualmente a la Teología, precisa ir con humildad, con deseos de Dios, para dejarse impregnar de ella, como lo hicieron los Santos Padres y, en general, todos los santos. Si la ligereza y frivolidad siempre estorban, tratándose de la biblia son, además una falacia. Ya lo hemos apuntado: a la biblia se debe ir con espíritu y con talante de ora-

ción.

«Orar con la Biblia», expresión de la mejor actitud para penetrar el oculto y misterioso sentido que la vertebra desde el alfa del Génesis hasta la omega del Apocalipsis.

En nuestros tiempos se publican infinidad de libros todos los años, miles de títulos nuevos que intentan abarcar el amplio saber humano. Todas las artes y todas las ciencias están representadas en ellos. Pero, querido amigo, yo te animo a que abras la Biblia, que comiences a leerla. Si la lees con detención pronto te daras cuenta que este libro no es como los demás, que este libro singular y único pone interrogantes donde los demás libros ponen afirmaciones, y da soluciones donde otros sólo crean dudas y negaciones. Se muy bien, y por propia experiencia, que frecuentemente resulta arduo penetrar el verdadero sentido bíblico, que precisa ir acompañado de una mano experta, avezada, que desbroce el camino cuando se vuelve dificultoso. Pero no lo dudes: leer la Biblia, por lo menos ciertas páginas, con fe, con devoción, con espíritu atento, con humildad, con espíritu de oración, puede constituir la más bella y provechosa de las aventuras.

¿Has pensado alguna vez, querido lector, que la lectura de la Biblia fecundó e inspiró las más grandes inteligencias humanas; que las obras máximas en literatura, en pintura, en arquitectura, en escultura, en música

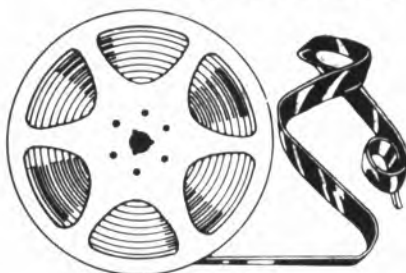
tiene su fundamento en las páginas inspiradas del Libro Sagrado y que fue este libro quien alentó las más grandes empresas humanas? Sería interesante que nombráramos, sino todas, que ello es casi imposible, sí al menos las más importantes de aquellas obras cuyos autores hallaron su inspiración y su aliento en el Libro de los Libros.

Leer la Biblia es recordar el repertorio inagotable de los beneficios que ha dispensado Dios al Hombre. La Escritura Santa nos recuerda en múltiples páginas la disposición de Dios para con nosotros. Y yo me pregunto: ¿Puede acaso existir en el mundo algo más interesante? ¿Demasiados hombres vegetan en nuestro planeta sin saber por qué ni para qué! en un documento de los albores del Cristianismo el autor de la «carta a Diogneto» nos recuerda que «nadie pudo ver ni conocer a Dios, sino que fue el mismo quien se reveló». Pudo parecer por un tiempo «que nos tenía olvidados, que no se preocupaba de nosotros», pero en el momento oportuno se nos reveló, primero por los patriarcas y profetas últimamente por su Hijo Jesucristo. A partir de entonces el ser humano sabe por qué y para qué vive. Para ello sólo queda abrir la Biblia y, como el pequeño Samuel, suplicar en actitud humilde «hablad, Señor, que vuestro siervo escucha».

Juan Servera, Pbro.

VIDEO SON SERVERA

VIDEOREPORTAJES EN GENERAL

Tel.
56 81 96

-Sa firmera que té sa gent, sense saber cap on van ses firmes, per poder després anar a reclamar.

-Jo també vull que el meu carrer el «col.loquin» com ha quedat el carrer «Ses Heres» de Cala Millor; jardinetes, coloret de vert en terra, etc., etc., etc.

-Tornam recordar sa vergonya del carrer «Ses Heres».

-Els accidents que s'han produït a n'els carrers veïns debut a n'aquest carrer i sa gent que no es queixa.

-Sempre queden injusts per juts.

-El desastre, careciendo de permiso, que se ha hecho en la playa del «SANGÜIX» destrozándolo, perdón

agrandándolo.

-Sa faraónica Església Nova de Son Servera, de sobra gran per ses necessitats del poble sols és comparable al «Polideportiu» per lo grandios i excessiu amb tot: gastos de manteniment, materials, personal i més desperdiciis.

-Sa falta de un lloc a on anar els al.lots que juguen amb els monopatinets, ja que per els carrers on juguen perilla la seva vida.

-Destroçar una platja equival a que tots els organismes públics, polítics, cultural i de difusió tenguin la bona tancada. Tot és legal dins

s'il.legalitat.

-Si tu no me destapes jo no te destaparé a tú, un bon joc d'interessos.

-Quina vergonya de poble, estam com sempre i no avançarem mai.

-És curiós com un dia t'arreglen o asfalten a troços un carrer de segon ordre i el dia següent espenyen una platja. Qui pot trobar un llaç comú entre això, perquè de segur que en hi ha.

-Es cansament que és contar aquestes enmerdades que poden com es clot des fems, i el que estigui lliure de pecat que tiri la primera pedra.

**Elèctrica
Son Servera S.L.**

-Instal·lacions elèctriques a tota classe d'edificis

-Electrificacions rurals.

-Instal·lacions Antenes T.V.

-Instal·lacions porters automàtics

-Instal·lacions musical

-Servei de 24 h. de reparacions

-Canvis de corrent a 220 V.

-Pressuposts sense compromís.

Tel. 81 70 46

Fax 81 70 46 Man.

Urgències: Tel. 56 80 03

C/ Presbítero Pentinat
07550 SON SERVERA

Autoescola CÀNOVES

- Serietat professional
- Resultats d'aprovat
d'exàmens dels millors
de Mallorca

C/ Joana Roca

Tel. 56 79 90

SON SERVERA

Experiència inolvidable de la banda de música de Son Servera

Dijous dia 23 d'abril de 1992 a les vuit del matí partirem de Son Servera els components de la Banda de Música a un viatge Cultural-Musical al poble de El Puig (València) acompanyats de pares, simpatitzants, el rector i el batle.

El viatge havia despertat il·lusió, curiositat i preocupació entre els components més joves ja que alguns per primera vegada anaven a viure l'experiència de viatjar en barco i avió. A més tots els components, sis dels quals compten amb 11 anys d'edat, en arribar anirien totsols a conviure amb famílies de les quals ho desconexien tot.

Els moments previs a la sortida del barco la banda feia sonar els seus instruments i a les dotze en punt als sons de «València» deixaven Mallorca.

L'arribada a València estava prevista a les 9 del vespre, per problemes tècnics eren les 12'45 quan aconseguirem posar peu a terra. Allà ens esperaven dos autocars, el president de «La Unión Musical Santa Maria

de El Puig», Sr. Emilio Porta, directius i el component de la banda Gabriel Gomila que havia arribat des

de Madrid on cursa estudis musicals.

A la 1'35 minuts de la nit arribarem al poble de El Puig, només posar peu a terra, una forta traca celebrà la nostra arribada. A l'escala del Musical més de cent persones alçaven les mans i ens donaven la benvinguda, mentre la banda de El Puig sota la direcció del Sr José Vte. Herrera interpretava un alegre pasdoble. A partir d'aquells moments l'emoció ja no ens deixaria pus.

Passarem al local social del Musical i serviren el sopar. Començà llavors l'acte «d'adopció». El president Sr. Porta anava anomenant les famílies, les quals rebien el component de la nostra banda que li havia correspost.

DIVENDRES DIA 14

L'Objectiu principal del viatge a València era participar al Concert-Festival Homenatge a D. Julio Ribelles, que es celebraria el mateix di-

vendres a les 10'30 del vespre.

El divendres de matí convidats per la Societat Musical anàrem a València, a més de visitar l'Ajuntament, museus, etc.. el que més va agradar a tots fou l'impresionant Palau de la Música, catalogat com un dels millors d'Europa i, la visita al parc del gegant «Gulliver». Allà petits i grans arrossegarem el «cul» pels «tobogans», el nostre batle li agafà el gust i davallà més de dues vegades. Els nins comentaven: «Ja que li ha agradat ens podria fer un a Son Servera».

El capvespre del divendres fou lliure pels acompanyants i la banda realitzà un assaig al Cinema Capítol de El Puig.

A les 21'30 hores les sis bandes participants al Concert-Festival Homenetge a D. Julio Ribelles. Sortiren de distints indrets del poble essent pas obligat per davant el domicili de D. Julio interpretant distints pasdobles trobant-se a les 22'30 h. al Cinema Capítol.

L'acertada presentació de l'acte anà a càrrec del vice-president de la Societat Musical de Santa Maria de El Puig, Sr. Manuel Vte Montesa i una simpàtica locutora del Canal-11, la televisió local.

El programa per ordre d'actuació fou el següent:

-Unió Musico-Cultural «La Lira» de Pozuelo de Alarcon (Madrid)

Puente Aeres p.d.R. Soutullo
Los Beatles en Concierto. Paul McCartney y John Lennon.

Director: Pascual Suñer Domingo.
-Centre Musical e Instructiu «Santa Cecília de Puzol».

Sweet Carolina Charleston Jef Penders

El Camino Real - Alfred Reeds
Director: José Suñer Oriola
-Unión Musical de Albalat del Sorell

Pente Aereas p.d.R. Soutullo
El Ciclo de los rios - Malando/Vlack

Director: Fco. Clemente Scuellmos Marques

-Unión Musical de Cuartell
Flores de España p.d. Pascual Perez Choví

La Corte del Faraón - V. Lleó
Director: Franciso Luis Brunet

-Banda de Música Local de Son Servera (Balears)

María Castillo p.d. Silverio Duato Sapiña

Duncannon - (Overtura) James D. Ployhar

Selección de Glen Millers - E. Pastor

Himne a Son Servera - C. Juan
Director: Silveri Duato Sapiña.

-Unión Musical Santa María de El Puig

Antañona p.d.F. Tormo Ibañez
Music for a movie picture - Kees Vlak

Himno de la comunidad - J. Serrano.

Director: José Vte Herrera Romero.

En acabar el concert el president de la Societat Musical obsequià amb un ram de roses a la senyora del mestre Ribelles donya Maria.

A continuació fou imposada l'insignia d'Or de l'entitat a D. Julio Ribelles.

«La Unión Musical Santa Maria de El Puig» compleix enguany el seu 75è aniversari com entitat i és la primera vegada al llarg de la seva dilatada història que concedeix la «Insignia d'Or».

Els respectius directors reberen un «banderí» commemoratiu de la seva participació al Concert-Festival homenetge.

Tanca l'acte el President de la Federació de Bandes de Música de la Comunitat Valenciana Sr. Angel Asunción, glosant la figura de D. Julio i felicità a les bandes participants dirigint elogioses paraules a la banda serverina que acudí en representació de les Balears.

DISSABTE DIA 25

El matí visitarem el Reial Monestir dels Pares Mercedaris, ordre fundada per Sant Pere Nolasc, el Monestir es divideix en dues parts, el Santuari on hi ha l'imatge de Santa Maria de el Puig (trobad pel Sant devers l'any 1237) i el Convent on hi ha nombroses obres de la pintura Valenciana dels segles XVII i XVIII.

A les 12'30 l'expedició serverina fou rebuda oficialment per l'Ajuntament de El Puig, el batle Sr. José María Vidal en nom de tot el poble ens donà la benvinguda. El nostre batle Sr. Eduard Servera agrai l'hospitalitat i atencions del poble de El Puig.

A continuació tingué lloc l'intercanvi d'obsequis i projectaran un visual del poble. Essent obsequiats amb un aperitiu tots els assistents.

Es donà la circumstància que el nostre director i la seva dona Na Mari Cumplien el seu 22è aniversari

La Societat Musical de Santa Maria de El Puig, sienta un gran orgullo de ofrecer a D. Juli Ribelles este homenaje merecidísimo y al mismo tiempo participar al pueblo de El Puig un Concierto-Festival que no ha tenido precedentes.

La Sociedad Musical de Santa María de El Puig, siente un gran orgullo de ofrecer a D. Juli Ribelles este homenaje merecidísimo y al mismo tiempo participar al pueblo de El Puig un Concierto-Festival que no ha tenido precedentes.

Nos sentimos orgullosos de ser anfitriones en tan sublime acto, ya que nos visitan cinco bandas, todas ellas dirigidas por antiguos alumnos de esta sdad. Musical e hijos de esta población.

Todos ellos, se han querido sumar a este Homenaje sintiéndose parte en el mismo y portando la ilusión de ser grandes maestros, tanto, como lo es la persona, a la que hoy todos rendimos homenaje.

de noces i els seus pares ens oferiren a tots una xocolatada, a la qual assistiren més de 200 persones, essent uns moments molt emotius per tots i divertits, ja que ballarem tots plegats aprop de dues hores. En honor a la veritat hem de dir que els joves tocaren peces de xaranga i els de mitja edat, valencians i mallorquins ballaven fent comparses de moros i cristians, fins i tot arribarem a ballar Sant Antoni.

A les 21'30 començà al local social del Musical un sopar de germanor entre les dues bandes i acompanyants. Intercanvi d'obsequis, seguit de bauxa fins passades les tres i mitja de la nit.

Una de les components de la banda de musica Na Catalina Ripoll no pogué disfrutar del viatge, ja que es troba indisputa. Vull retre un reconeixement d'admiració a Na Cati ja que en cap moment sorgí dels seus llavis una queixa, o unes paraules de tristesa, amb una generositat de caracter animava als que la visitarem.

DIUMENGE DIA 26

Paelles per tots, acomiada i tornada en dos vols diferents a Mallorca, els primers en partir tingueren una alegre sortida del poble, amb música i traca. Quan vingué el torn dels músics, plors per part del joves de el Puig i els de Son Servera. Fou la primera vegada que no amollaren la traca ni sonaren els instruments. L'emoció presidí l'acomida.

No ens resta més que aprofitar aquestes pàgines de Sa Font per felicitar públicament a la «Societat Unió Musical Santa Maria de El Puig» per la seva organització. Agraïr l'amabilitat, generositat i atencions de les famílies que ens han acollit.

Felicitar a l'Ajuntament de El Puig, ja que el passat 29 de novembre reté un merescut i just homenatge en motiu de la seva jubilació, al Mestre Ribelles, donant el seu nom a una avinguda i proclamant-lo «Fill Predilecta de El Puig».

Per acabar felicitats al Mestre Ribelles i a donya Maria fidel companya, desitjant-los salut i llarga vida.

Magdalena Ordinas

Debut a la rotura del motor del barco, pareix esser que no tothom esteia segur. Com es pot veure a la imatge en Colom se devia con-

fessar amb D. Pedro, però pareix que les faltes no devien ser massa grosses per la cara que l'amo en Joan «Cuanillos» posà.

Madrid, 1944

Haber nacido en la gran urbe de la meseta constituye una partida de bautismo para poder ingresar, con el tiempo, en la ilustre cofradía de los intrusos. Una vez superado el realmente débil peligro intelectual de optar por la militancia en el casticismo y, tras chapotear durante unos años en la no especialmente intransitable ciénaga del desarraigo cultural, lo normal -a la urbe mesetaria me refiero- es irse construyendo un mestizaje existencial que acaba con toda tentación de integrarse en grupo alguno que exija inicial profesión de fe en cualquier tipo de tradición conocida. Pero, sin duda, llegar a asumir con comodidad y asco moral la condición de intruso requiere una previa licenciatura en supervivencia. Lo que se tarda en perder la nostalgia de las raíces.

La primera tierra que yo conocí fue el áspero surco de las trincheras excavadas en el lomo de los montes de El Pardo, que dibujaban el sinuoso cerco del frente de Madrid (eternizado por aquel general rechoncho taponado con un gorro cuartelero de insufrible vaivén sobre las cejas. Tanto chocolate caliente deglutido en el Palacio Arzobispal de Salamanca sobre la mesa camilla, firmando al atardecer las condenas capitales cotidianas mientras perpetraba una victoria de diseño, capaz de acabar no sólo con los vencidos sino también con el presuntuoso poder ideológico de los nostálgicos de un fascismo como Dios manda y no gobernado

por obispos -cual era el proyecto consentido por el joven general-, agregará inevitablemente su cuerpo una promatura panza de canónigo, emblema anticipado de la síntesis entre sacristía y cuartel de origen probablemente ignaciano, cuyo modelo contemporáneo encarnaba casi a la perfección el heroico Marechal Pétain en el país de los gabachos). En aquellos corredores de la muerte lo más parecido a flora eran fragmentos de piritita o de cuarzo incrustados entre otros guijarros monos nobles, algún cartucho metálico de un mauser disparado contra el Hospital Clínico y, en el éxtasis del hallazgo sublime, al doblar un recodo de la trinchera, un casco militar descascarrillado.

Ningún habitante de esta isla, afortunadamente, conoció aquella tierra. Era una superficie plana y dura, prensada por la pertinaz sequía y barrida por el viento, ese sutil aire serrano («El aire de Madrid es capaz de matar a un hombre pero no apaga un candil», según Lope de Vega) que pulía aquel inmenso muñón, liberándolo de guijarros, modestos envoltorios de caramelos, cáscaras de pipas y otros detritus urbanos, que en su viaje racheante amenazaban seriamente nuestros ojos, castigados por el latigazo de luz del invierno al bajar del tranvía en su final de ruta junto a los desmontes de la Moncloa. (Ya la palabra «desmonte» es toda una provocación ecológica).

J.S.C.

El desolador paisaje se reiteraba en el campo de recreo a donde nos llevaban los curas, en ordenada manada, cada jueves. Estaba situado en el barrio de «La Prosperidad» (otra provocación). Allí tratábamos de jugar al fútbol. Algunos se calzaban lustrosos botas reglamentarias, obviamente diseñadas para el césped, que cedían a los suplentos a medida que éstos se incorporaban. Sobre aquel territorio hostil las caídas, cruentas, añadían el tributo obligado de un chorro inmisericorde de agua oxigenada o alcohol sobre las rodillas permanentemente descarnadas. De vuelta al Colegio, pisábamos brevemente los adoquinos de la calle. La alternativa oficial a tanta desolación era, sobre todas, el aprendizaje del catecismo del Padre Ripalda (otros tenían el del padre Astete). La apolillada vida en la urbe mesotaria era poco más que eso, con arreglo a las normas institucionales de nuestro nacionalcatolicismo. Claro que, entonces, tuve la fortuna impagable de descubrir el cine -el cine americano acababa de terminar con la hegemonía del alemán y empezaba a competir con el nacionalpatriótico y el nacionalfolklórico- y Mallorca ¡Menudos bártulos para un aprendiz de intruso!

(Continuará)

SUPERMERCADO

ALD

GRUPO IFA

SON SERVERA

C/. Prebistero Pentinat, 3 - Tel. 56 71 76

**ALIMENTOS CONGELADOS, CARNES FRESCAS
Y FRUTERIA**

Pensaments inconfesables

d'en Francisco Barrachina

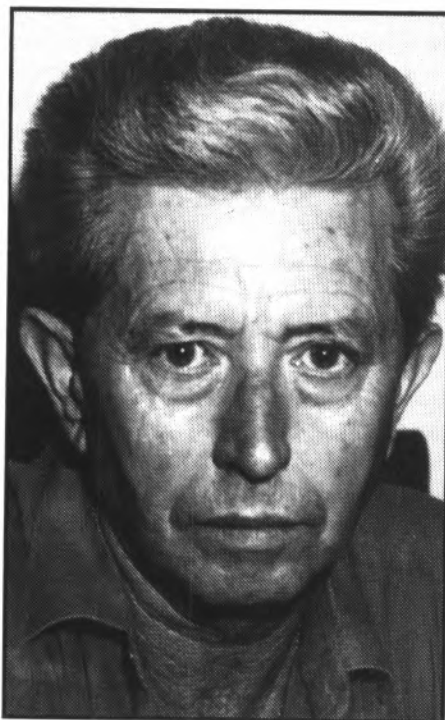
-El que mai diria que ha pensat..
-El que ningú mai es pensaria que ha dit...

No sé tocar es clarinet
No tenc cap canari
No n'entenc de bonsais
No se anar malvestit
No... no... no...
No som es batle!!!

He perdut sa vara
He perdut molt de pèl.
No vull perdre res més!!!!...

-De quin deien esser a «CUPA» del que m'és està passant?
El meu Tupé ja no és el que era...
Que li deu passar?...

-De què em serveixen ara els COTESOS?

Alguns servers han estat uns desagregats. Jo només volia el seu benestar: els deixava aixecar casetes, xaletets i gallinerets. I mira com m'ho varen agrair...

-Recolliré FIRMES i posarem un altre pic en marxa es PORT ESPORTIU..
-Recolliré FIRMES i posarem un altre pic en marxa es POLIESPORTIU..
-Recolliré FIRMES, els fotré tots fora i tornaré a agafar es timó...

No ser BATLE també té els seus avantatges.
estant a l'oposició puc REPOSAR i CARREGAR
bateries per a les properes eleccions...
Sense els COTESOS puc tornar a ARRASSAR!!

En LUIS i En SERRA em traïren... BIELET, BIELET,
per què ho vares consentir?...

Per... Es cunyat de Na Tunina,
i és germà de Na Francinaina...

Sobre teòrics i teories

per Carles Manera *

La consolidació de la democràcia, la fi de la història, l'estat del benestar, la modernització, de canvi social, representen alguns dels punts més destacats que omplen els espais d'opinió en els mitjans de comunicació. La proliferació de trobades i dossiers —més que debats— per tal d'analitzar la situació de les societats més avançades és un fet quotidià. Els participants i subscriptors solen ser tant polítics com aquelles plomes benpensants, reciclades o reconvertides que constaten, des de llurs posicions predominants, la nova filosofia que mou ara el món: la mort de les ideologies. El missatge concret que amaguen i/o expliciten aitals plantejaments és ben llampant: certificar la defunció del comunisme (sense explicar què s'entén per això, i donant per fet que la societat comunista ha estat una realitat) i ressaltar la victòria de les formes de vida del capitalisme —«els menys dolent de tots els sistemes»: en aquest respecte; hom elogia el lliberalisme —sempre i quan hi estigui endreçat amb alguns ingredients keynesinas (ai-làs!, però pocs!)— i, lògicament, el funcionament de la competència perfecta. La llei de l'oferta i la demanda guanya així la partida a qualsevol veleïtat planificadora: la caiguda del mur de Berlín representa el fet il·lustratiu, la iconografia precisa, que desfà tota pretensió al respecte.

L'anomenada sociologia de l'estratificació i de la mobilitat social cons-

titueix una de les perspectives més contundents del pensament conservador. La seva influència en tota la colla de lliure pensadors actuals és més que abrumadora. En síntesi, dita teoria suposa la existència d'una societat homogènia, amb una jerarquia que expressa les diferències de capacitat individual. No de bades, el tema predilecte dels seus defensors és el pas personal d'un nivell de jerarquia a un altre, manifestat mitjançant els ingressos, el consum, la professió i el sistema de valors. En aquest respecte, cal veure ací un missatge elogiós de la curricula particular sobre òptiques col·lectives, engegades totes d'un cop al foc redemptor d'una història que, si atensem a la desfeta dels països del «socialisme real», ja ha finida, segons afirma un lletraferit nipó. Perquè l'àmbit d'actuació no és altra que les àrees de fort desenvolupament eco-

nòmic, exemplificades per ratios tan «objectives» com les taxes de creixement del PIB, la renda per càpita, o el consum d'energia. En dit marc, «l'home fet a si mateix» esdevé l'objectiu bàsic a assolir.

a partir d'aquest pressupòsits, Norman Birnbaum —com no podia ser d'altra manera, un sociòleg americà— ha analitzat els novells grups socials sorgits amb aquesta darrera revolució industrial (managers, yuppies, tècnics, etc.), però isolant-los de les relacions de producció, com si fossin bolets que neixen amb qui sap quina pluja benefactora, gairebé al marge dels mecanismes econòmics. Aquest argument serveix per a concloure que la classe obrera, en situació força difícil, ha desaparegut com a classe política, i que el futur està en mans de les minories qualificades ja exposades: se'ns diu que cal lluitar, doncs, i més que mai, per ocupar un petit lloc en aquesta tribuna de triomfadors. Idees similars es troben en Nicos Poulantzas —un autor que, molt sovint, entra a formar part del joc més reaccionari d'altres pensadors ideològicament més conservadors—, quan intenta establir la frontera existent entre classe mitja i classe obrera en funció de la seva activitat manual o intel·lectual, conclouent que la segona, atesa la seva reducció gradual a les societats avançades, està condemnada a l'extinció.

S'ha construït, així, un «elogi del

BOWLING - CLUB - BAR

Paseo Marítimo, 16. CALA MILLOR

Dirección: Pepe Barrientos

NUESTRA ESPECIALIDAD:

NUESTROS SERVICIOS: Pistas bolos, mesas ping pong, Scalextric, billares y dardos.

¡Como gran novedad ponemos a su disposición un area infantil totalmente gratuita donde sus hijos se divertirán!

TAMBIEN HACEMOS PA AMB OLI

PROXIMAMENTE COMPETICIONES VARIAS

capitalisme» com a resposta tàcita —però d'una contundència propagandística enorme— a aquell clàssic treball de Samir Amin sobre les virtuts del socialisme, paper malhauradament oblidat per molts dels que abans ho discutien i defensaven, i que engrosseixen, a hores d'ara, les nòmines dels *late comers* impulsors ferotges de les tesis més neolliberals.

L'eurocentrisme —o millor: l'occidentalisme— és més present que mai en el gruix dels discursos polítics i intel·lectuals: la gran majoria de les caracteritzacions que es fan del món actual parteixen de la realitat dels països més avançats. El Tercer Món resta oblidat en qualsevol plantejament que tracti d'esbrinar això tan anomenat, però poc entès, que es diu *welfare state*. Aquest darrer és, òbviament, patrimoni de les nacions que assoliren el creixement econòmic mercès a uns processos d'industrialització determinats, de

manera que el benestar no és més que el just premi a unes intel·ligents posicions d'avenç per part de llurs governants, lúcids executors de les polítiques correctes.

Tots aquests nous teòrics, molt més propers del que hom pot imaginar —la Universitat n'està farcida—, han contribuït a crear un sistema estructuralment perfecte, en el sentit de la seva formalitat democràtica. Un cop han «fracassat» els ideals del maig del 68, les tesis del socialisme, la utopia comunista, ens queden —deuen pensar— les formes. Ja siguin jurídiques —per santificar posicions concretes—, institucionals —per tal de perllongar in eternum determinats peons— i àdhuc, convencionals —tothom sap que les normes d'urbanitat s'han de mantenir...—. En moltes ocasions, més enllà d'aquesta democràcia formal (o millot dit: darrera d'ella), feblement teoritzada per antics teòrics de l'es-

queria (quina autèntica misèria de la teorial!), però assimilada, creguda i practicada per la gran majoria dels que la glorifiquen i sacralitzen, no hi ha més que estels de corrupció i de clientelisme. La fi de la Història ho justifica tot: mentre tot sigui formal, mentre la màquina funcioni devorant als discrepants —arraconant-los o, si més no, sobornant-los—, la civilització occidental està salvada. La cosa va tan de debò, que fins i tot els japonesos —tan llestos, ells— ja han patentat això de la fi de la Història: un tal Fukuyama (ximplet insigne convidat a totes les universitats d'estiu), molt amic d'un tal Bush, li ha posat el seu particular segell —amb els aplaudiments de la CIA, el Pentàgon i, entre d'altres, del senyor Felipe González—, també no fa molt temps, en una revista de l'establishment americà. Amb permís de S.S. Joan Pau II, gairebé paraula de Déu!

***Professor de la Universitat de les Illes Balears (UIB)**

PASTELERIA PANADERIA

SALON DE TÉ
García

C/. Elisa Servera, 2 - Son Servera - Tel. 56 73 55

**ESPECIALIDAD EN BAUTIZOS,
BODAS Y COMUNIONES**

**HERRERIA
MARTINEZ**

**Forja y artesanía
SOMOS ESPECIALISTAS**

C/ San Antonio

Tel. 56 75 16

SON SERVERA

La nutrición como parte importante en el cuidado de su mascota

Una alimentación apropiada influye directamente en la buena salud de su perro o gato. Factores como la edad, la vitalidad, el medio ambiente, y casos especiales como la gestación o la enfermedad hacen variar sus necesidades nutritivas.

Hay que pensar que cantidades iguales de dos alimentos diferentes pueden contener variaciones de hasta el 100% en cuanto a sus calorías. Asimismo, un perro es en esencia un omnívoro y un gato es un carnívoro por consiguiente las necesidades de uno y otro son diferentes.

Lo primero a tener en cuenta es decidirse por una dieta casera o por un pienso compuesto. Las dos opciones son válidas.

Si nos decantamos por una comida casera, no le podemos dar cualquier cosa. Para que la dieta sea equilibrada tiene que ser lo más variada posible. Los alimentos hervidos son más fáciles de digerir. Hay que evitar los huesos, que pueden producir gastritis y obstrucciones, y también el exceso de condimentos y grasas. Los aperitivos y golosinas también pueden acarrear complicaciones.

Tiene que ser muy equilibrada la comida casera para que los suplementos vitamínicos y minerales no sean necesarios. El exceso de estos suplementos puede ser también perjudicial.

La comida seca es equilibrada. De todas maneras hay que elegir un pienso de calidad. Un animal acostumbrado a la comida casera es al principio reticente al pienso, pero acaba por acostumbrarse. Dejando aparte la comodidad que supone, los beneficios que reporta a nivel del bienestar de su mascota son que evita la formación de sarro, mantiene el pelaje en buenas condiciones y en definitiva, que nos proporciona la seguridad de que a nuestro amigo no le falta ni le sobra nada. La cantidad necesaria de pienso ya sabemos que va en función del propio individuo y nosotros mismos nos daremos

cuenta al ver a nuestro animal con un peso óptimo, ni delgado ni obeso.

La cantidad de veces que tiene que comer diariamente el animal está en función de la edad. Para un cachorro es mejor comer cuatro veces al día y para un adulto se recomienda que lo haga dos veces. Tener siempre comida a su disposición no es recomendable.

Por último, recordar que debe tener el agua siempre fresca y limpia.

Joan Morey Obrador
Joan Gili Pascual
Colegiados en veterinaria

Restaurante Bar

PORT - VELL

**LES OFRECE SU
ESPECIAL CARTA DE
INVIERNO**

Cruce Costa de los Pinos
Son Servera (Mallorca)

Reservas al
Tel. 56 79 02

Seguir a Jesucristo II

Hay muchas personas, que quisieran seguir a Jesús y caminar con Él, pero por circunstancias de la vida deciden, no seguirle, algunos siguen una religión, otros lo ven como partidos políticos que cada cual lo enfoca a su manera y conveniencia, pero de alguna manera están convencidos de que están sirviendo a Dios y que eso es lo importante.

En el antiguo y nuevo testamento podemos apreciar de que los escribas y fariseos, sacerdotes de aquel entonces, aparentemente fieles a Dios y cumplidores de la ley, con una religión muy firme como era la judía, veamos en la Biblia lo que les dice Jesús, S. Juan 8: 39=47. Respondieron y le dijeron: Nuestro padre es Abraham, Jesús les dijo: si fuérais hijos de Abraham, las obras de Abraham haríais.

Pero ahora procuráis matarme a mí, hombre que os he hablado de verdad, la cual he oído de Dios; no hizo esto Abraham.

Vosotros hacéis las obras de vuestro padre. Entonces le dijeron: Nosotros no somos nacidos de fornicación; un padre tenemos, que es Dios.

Jesús entonces les dijo: Si vuestro padre fuese Dios, ciertamente me amaríais; porque yo de Dios he salido, y he venido; pues no he venido de mí mismo, sino que él me envió.

¿Por qué no entendéis mi lenguaje? Porque no podéis escuchar mi palabra. Vosotros sois de vuestro padre el diablo, y los deseos de vuestro padre queréis hacer. Él ha sido ho-

micida desde el principio, y no ha permanecido en la verdad, porque no hay verdad en él. Cuando habla mentira, de suyo habla; porque es mentiroso, y padre de mentira.

Y a mí, porque digo la verdad, no me creéis.

¿Quién de vosotros me redarguye de pecado? Pues si digo la verdad, ¿por qué vosotros no me creéis?

Él que es de Dios, las palabras de Dios oye; por esto no las oís vosotros, porque no sois de Dios.

De esta manera vemos como Jesús mismo era rechazado, por hablar verdad. No le entendían, porque no eran de Dios. Vosotros que creéis en Dios, porque no venís a mí, que hablo palabra de Dios porque rechazáis el conocimiento de la verdad, y tenéis contiendas entre vosotros mismos sin llegar a ninguna conclusión, vuestra ignorancia os ha hecho sabios de vuestros propio saber, decís en vuestro corazón, no robo, no mato, no me meto con nadie, pues que me dejen en paz, porque yo tengo la religión que me enseñaron mis padres, y no quiero cambiar.

Yo no predico que nadie se cambie de religión, porque si piensas esto estás equivocado, yo predico el Evangelio del arrepentimiento, y de la conversión. No digo con esto que te conviertas a mi religión, sino que te conviertas a Dios por medio de Jesucristo.

Yo os diré una cosa, la diversidad de religiones traen una gran confusión, pero creo que éstas son necesi-

rias, ¿por qué creo que son necesarias?, es muy sencillo, pondré un ejemplo, si tuviéramos en España una dictadura, podríamos hacer lo que quisiéramos, o por lo contrario tendríamos que sujetarnos a los dirigentes.

De la misma manera si sólo hubiera una sola religión, y esta se equivocara quien podría decirles a los dirigentes que están equivocados.

Si tuvieras razón, y no te escuchan, y lo pregonas a los cuatro vientos, tu que crees que te pasaría.

Dios nos ha dado una capacidad, y esta capacidad tenemos que emplearla, en buscar la verdad. No, nuestra verdad, pero si la verdad de Dios.

No caminando por nuestros caminos, porque nuestros caminos no llevan a ningún sitio, pero si caminando en el camino que es Jesucristo, porque éste es el camino verdadero, que nos lleva a Dios Padre, si a Dios Padre, y no al dios de este mundo que es el diablo.

Como quiere Dios que le sirvamos, primero quiere Dios que le conozcamos y para conocerle tenemos, que buscar en las escrituras, en ellas sabremos cosas profundas de Dios, también sabremos, como corregirnos en nuestra vana manera de vivir, y también como agradecer a Dios.

Como agradaremos a Dios, creyendo en Jesucristo y escuchando su palabra, y luego poniéndola por obra S. Lucas 9:35. Y vino una voz de la

Excavaciones y
Transportes

José Viñas

Calle Orlandis, 9
07550 SON SERVERA

☎ 56 70 31
Part. 58 62 59

nube, que decía: Este es mi Hijo amado; a Él oid.

Con esto ya sabemos lo que Dios Padre nos pide.

Él quiere que escuchemos a su Hijo Jesucristo.

¿Qué dice el Hijo? El que a mi viene no le echo fuera. S. Juan 6:37. Por lo tanto, Dios nos remite al Hijo.

Tenemos que ir a Jesús, para escucharle, y poner por obra su palabra. También dice el Señor en su palabra. S. Juan 14:6. Yo soy el camino, y la

verdad y la vida; Nadie viene al Padre, sino por mí.

Ya sabemos que Jesús es el único camino, Él mismo lo dice en su palabra.

Vemos como Dios mismo nos envía hacia su Hijo Jesucristo, porque nuestro pecado no nos permite el acceso a Dios directamente.

Jesucristo se dio así mismo a la muerte, por causa de nuestros pecados y maldades, Él derramó su sangre, la cual nos limpia de todo peca-

do, y nos hace aptos delante de Dios. Esta ofrenda de sacrificio, fue agradable delante de Dios.

Por esto, los que se acercan a Jesús, también se acercan a Dios.

En Efesios 1:7. En quien tenemos redención por su sangre, el perdón de pecados según las riquezas de su gracia.

También dice en Efesios 2:12=13. En aquel tiempo estábais sin Cristo, alejados de la ciudadanía de Israel y ajenos a los pactos de la promesa, sin esperanza y sin Dios en el mundo. Pero ahora en Cristo Jesús, vosotros que en otro tiempo estábais lejos, habéis sido hechos cercanos por la sangre de Jesucristo.

El que busca caminos donde no los hay, encuentra atajos, y como dice el refrán, no le faltará trabajo. Al final, toda la vida perdida y sin provecho porque perder el tiempo con lo valiosa que es la vida, lo poquito que es la vida que se va en nada, en un abrir y cerrar de ojos, aún sabiéndolo nos ponemos a perder el tiempo vagando de un lugar a otro.

Cristo te ama y te espera, no tardes.

QUE EL SEÑOR TE BENDIGA

Si quieres más información, si tienes dudas en tu corazón, llámame al teléfono 56 71 48. Francisco Pérez Hernández.

SUPER OFERTA Sofás 2 y 3 plazas: 85.000 pts.

Con mini cadena musical de regalo
NO DEJE PASAR ESTA OPORTUNIDAD

Confeccionamos cortinas:
VENECIANAS, PAQUETE, BALON,
NUBE y GALERIAS

También confeccionamos edredones y colchas a
juego con las cortinas.

VISITENOS, PRESUPUESTO SIN COMPROMISO

MUEBLES ARANO

Dinar de companyonia

En dates passades la quinta del 34, homos i dones han nascuts dos anys abans del «moviment» es replegaren de bell nou a la taula per a retrobar els anys perduts i gaudir tots plegats de la conversa i la tertúlia.

Aquest dinar tengué lloc el 29 de Març a les instal·lacions del Rest. Ca S'Hereu. Segons em conta na Bel «Apotecari», es aquest ja el segon que fan i pensen repetir al manco un pic cada any.

Són ells i elles, que per cert pareix esser que són els primers «quintos» que varen incorporar dones a les seves reunions coneguts per a tots noltros, malgrat això possarem els seus malnoms: C. Randa, M. Ravella, M. Carriona, C. Cupa, P. Llull, T. Cap Blanc, T. Llanut, T. Rossa, F. Sarola, A. Rotgeta, Na Paca, F. Taulera, M. Xesca, A. Escalana, J. Rafalet, B. Apotecari, T. d'es Banc, M. Morey, M. d'es Casino, J. Crispina, Bel Reve-gona, Na Valentina, A. d'en P. Carrioné, Erundina, M. Jana, M. d'es Mosso, J. Tresques.

Desde aquestes retxes, SALUT A TOTS I MOLTS D'ANYS!!!

LIBRERIA SANTIAGO

- PRENSA, PAPALERIA Y LIBROS
- MATERIAL DE INFORMATICA
- MATERIAL DE OFICINA
- PAPEL DE ORDENADOR Y FAX

SON SERVERA

TL. 56 73 13

Inicio de actividades del Patronato Turístico

«Conferencia de Fernando Lozano -Director General del Instituto de Relaciones Europeas»

El jueves 30 de abril tuvimos la ocasión de asistir a la inauguración de una serie de charlas-conferencias, que bajo la dirección del recién formado, Patronato de Turismo del Ayuntamiento Serverí nos irán ofreciendo, siempre relacionadas con el mundo turístico.

Isabel Servera en calidad de representante de la Oficina Turística de Son Servera haría la presentación del Sr. Fernando Lozano, Director General del Instituto de Relaciones Europeas, en esta Sala de Conferencias del Eurotel Golf Punta Rotja, bajo el título de «Mallorca en la Europa de hoy». Franqueado por el Alcalde de Son Servera Eduardo Servera, Gerardo Ruiz como vice-presidente del Patronato, Juan Buades y Francisco Fuster como representantes de las asociaciones de comerciantes y de vecinos respectivamente. Entre los asistentes se vieron caras conocidas del mundo hotelero de Cala Millor-Cala Bona, Juan Vaquer, Director del Hotel Levante; Toni Roig, Director del Hotel Voramar, la Sra. de Batle del Hotel Morito, etc.

En esta ocasión y bajo el tema de «Mallorca en la Europa de hoy» el Sr. Fernando Lozano departió con los asistentes, explicando sus inicios en la política como organizador del Partido de Alianza Popular con D. Manuel Fraga, su trabajo al lado del Presidente Autonómico Gabriel Cañellas desde el año 1980, sus trabajos del Pabellón de Baleares en la Expo-92 de Sevilla, etc...

También hablaría largo y tendido sobre la Bandera Azul que concede cada año una empresa privada que depende de los Ministerios de Turismo de los diferentes Países integrados en la Comunidad, reiterando que es una empresa privada la que concede las mencionadas banderas y no depende de la Comunidad Europea, habiendo un médico analista en cada Comunidad que efectúa diversos registros cada quince días.

En otro momento de la charla daba por seguro que todos los depuradores de las Baleares funcionaban correctamente, sin haber vertidos al mar de aguas faltas de depuración. Pequeño detalle incorrecto ya que haber un Plan para ello lo hay, pero no funciona aún, asimismo se lamentó de tener que dar esta charla esa noche porque tenía previsto ir a estar con el Presidente del PP Sr. Aznar que se encontraba en Palma en el Casino Paladium.

Jaume Robí

Mirall del matern amor

Mare de Déu Dolorosa,
vostre cor fou traspassat
pels estilets del dolor,
quan per noltros pecadors,
Jesús fou Crucificat.

Oh mare d'amor Divina
a cada gota de sang
per vostre fill derramada,
pels vostres llavis besada
hi floria un lliri blanc.

Tan amarg fou el Calvari
per Vos com el vostre fill,
el martiri que Ell sofria
de quan la llança el feria
dins Vos, devieu sentir.

Mirall del matern amor,
Mare de sublim tendresa,
escoltau nostre clamor,
dau-nos a les d'aquest món
de la vostra fortalesa.

Joana M' Bordoy i Espina
Juliol de 1987

CLINICA-DENTAL HISPANO-NORDICA

en CALA MILLOR

ESPECIALISTAS EN:

ORTODONCIA (Alineación de las piezas dentales)
PERIODONCIA (Tratamiento de encías
y movilidad dental)
ODONTOPEDIATRIA (Niños)
ENDODONCIAS (Desvitalizaciones)
IMPLANTOLOGIA
PROTETICA

***Miembros del Colegio de Odontólogos de
Barcelona, Baleares y Escandinavia***

HORARIO DE VISITA:

*De lunes a sábado,
de 9 a 13 y de 16 a 20 h.*

*C/ Primavera nº 1-1º
(frente Hotel Verónica)
Teléfono: 58 56 98*

«Charla del PSOE en la Bolera de Cala Millor»

por Jaume Robí

En la serie de charlas que está ofreciendo el PSOE a sus afiliados y simpatizantes con objeto de ofrecer su versión del «decretazo», como se conoce normalmente a las reformas que se llevarán a cabo en el mundo laboral contratado.

Se inicia con la asistencia del Diputado el Sr. José Moll, el Secretario General del PSOE Balear el Sr. Joan March, los Concejales del Ayuntamiento de Son Servera, Joan Palerm y Antonio Canoves, el Secretario de la agrupación del PSOE servei José Barrientos, así como el sindicalista Felipe Contreras y el edil de Hacienda Gerardo Ruiz.

La «entré» la efectúa el secretario J. Barrientos para continuar con el Diputado Sr. José Moll, ofreciendo un Plan de Convergencia en todos los aspectos debido a que estamos integrados en la CEE, ya que el PSOE dijo: «quiere entrar por la puerta grande de la CEE».

En otro contexto de ideas dijo: «un gobierno de PP no nos trataría mejor que nosotros», ni es posible otra política diferente de la que se hace ahora».

También comentó la ya famosa frase que dijo un diputado socialista: «Hay trabajadores que se encuentran có-

modamente situados en el paro», por lo que añ «no hay que escandalizarse tanto, ya que el PS el derecho de crítica-constructiva». Para terminar: «No se sabe si esta política que se lleva a buena o mala».

Siguiendo esta «tónica» el Secretario General llorca el Sr. Juan March, habló largo y tendido «decretazo» y por los motivos que conllevó, entre

El 1º.- Las Picarescas. Los empresarios utilizan para cubrir puestos fijos con contratos temporales cada vez que lo contrataban, la empresa ganaba con ello- por la bonificación a final de año de aunque estos no son casos de las Baleares, pero cadenas grandes hoteleras que también «picar con los contratos de los familiares de los altos cargos».

En referencia al decreto su misión es controlar el sector público en sus inversiones, etc., y sus nuevas en los fijos discontinuos, temporales, etc. Para explicar que las Patronales y los sindicatos tanto para poder presentar las enmiendas neces que proponen medidas concretas y recordó que el todo no se va a retirar. Terminando con las preguntas al público quisiera efectuar.

INFORMATICA XOPET

- ! Material en continuo
- ! Trabajos de imprenta
- ! Consumibles informáticos
- ! Ordenadores
- ! Material de oficina
- ! Mobiliario de oficina
- ! Seguridad de equipos

C/ MOLINS, 7

CALA MILLOR

TEL: 814174.585989

FAX: 585723

Y MIRA QUE OFERTAS !!!

En su establecimiento **expert**
S. Quevedo

alvo Sotelo, 34
on Servera - Tel. 56 71 66

Molins, 9
Cala Millor - Tel. 58 67 93

FRIGORIFICO ASPES CD 2360 BX

360 Lts. de capacidad
Congelación 4,5 Kg./24 h.
Puertas reversibles

59.900 Pts.

COMBI THOMSON 3PE

245 Lts. de capacidad
congelación 8Kg./24 h.
2 motores, compartimento especial
de 0 a +3°C. con termostato
independiente.

119.900 Pts.

POR LA COMPRA DE ESTE COMBI UN
MAGNIFICO MICROONDAS DE REGALO
Mod. - M2201 EX - 21 Lts. y Plato giratorio.

LAVADORA ARISTON AV 537 T

5Kg. 16 programas
Termostato
Media carga
Exclusión de centrifugado

59.900 Pts.

SECADORA SIEMENS SUPREMA 42310

Salida de aire
Giro alternativo
Programa manual

69.900 Pts.

CAMARA DE VIDEO SAMSUNG VCE 805 P

92.900 Pts.

Sistema 8 m/m, Zoom motorizado x8
Obturador 1/4000, Macro, 3 lux

COMPACTO PHILIPS AS 9410

29.900 Pts.

Sintonizador con 20 presintonías
Plato simiautomático
Doble pletina, copia alta velocidad
Ecuilizador de 3 bandas, Potencia 2 x 30 W.

En productos
seleccionados

Compre sus electrodomesticos
ahora y pague en 3 años

CREDITO INSTANTANEO

UNA EXCLUSIVA EN TU TIENDA **expert**

Semana Santa

La Semana Santa transcurrió con absoluta normalidad, salvo la suspensión del acto procesional del Jueves Santo, por el mal tiempo, decisión ésta que causó cierta sorpresa por ser adoptada prácticamente a última hora de la tarde, lo que además de la lógica sorpresa molestó

HUELGA EN NUESTRA ZONA COSTERA

La pasada huelga general de Hostelería tuvo bastante incidencia en nuestra zona hotelera, poco dada por otra parte a este tipo de presiones obreras frente a la patronal o al Ejecutivo, congregando gran número de trabajadores que a lo largo de la mañana del primer día de la convocatoria se personaron en los distintos hoteles de Cala Millor instando a los trabajadores a sumarse a la huelga.

Podemos decir que estos dos días de huelga, Jueves y Viernes Santos, transcurrieron con absoluta normalidad, donde los trabajadores hicieron uso de su derecho de huelga y los empresarios respetaron en todo momento tal derecho, salvo en el denominado Sa Coma Playa donde un directivo increpó a los huelguistas e incluso a un cámara de la TVL 90, televisión serverina, imágenes que se emitieron en su totalidad el miércoles siguiente por el canal local.

Huelga decir que estas huelgas son manifiestamente perjudiciales para el desarrollo de la actividad turística, pero indudablemente es el arma más importante que dispone el trabajador para reivindicar mejoras salariales y de tipo social.

también a los componentes de las distintas cofradías que comparecen a la procesión. El Viernes Santo se dieron cita todas las cofradías y realizaron, después del Davallament, la procesión completa, resultando exitosa, como viene siendo habitual año tras año.

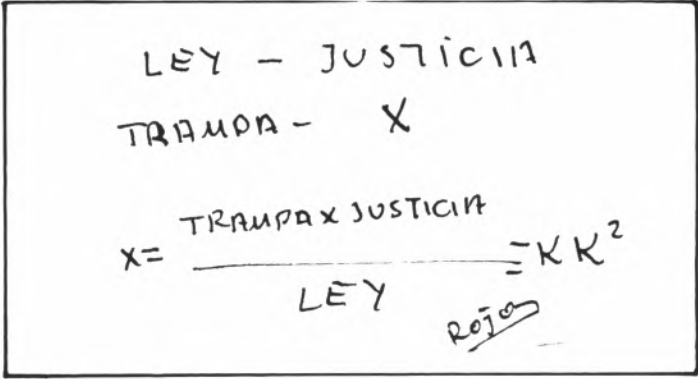
INTERCAMBIO MUSICAL

Nuestra banda de música organizó días pasados un intercambio musical con Santa Maria del Puig, pueblo valenciano que recibió a nuestros músicos con los brazos abiertos y con gran cariño.

Una vez allí nuestra banda participó en varios actos musicales, con especial motivo en el homenaje que conjuntamente con varias bandas dirigidas por alumnos del homenajeado D. Julio Ribelles, dedicaron al mismo. Por otro lado, padres y músicos, en un número de ciento y pico, visitaron Valencia, El Palacio de la Música, el Parque de Gulliver, etc., excursión que resultó en suma agradable y aleccionadora.

Un viaje éste que nos devolverán los músicos del Puig seguramente el año próximo, visita que seguro más de un músico/ca nuestro espera con alegría, ya que se baron allí verdaderas amistades.

n quedan personas que sienten dentro las injusti-
se rebelan contra ellas de la forma que mejor pue-
ahí tenemos el ejemplo de los ciudadanos de raza
en la ciudad estadounidense de Los Angeles, se
man «Grupos Incontrolados» cuando la realidad es
on «Grupos Marginados» y que están cansados de
itar los palos de los más poderosos. Aún no me ex-
como la justicia del país más «justo» permite tales
icias.

dice en este nuestro Cala Millor, que los «kioscos

playeros y callejeros» con la propaganda de cierta cerve-
za extranjera han proliferado como las setas, y dicen que
incluso hay algunos que no han solicitado permisos mu-
nicipales, ¿volveremos al caciquismo a la hora de dar
privilegios a los amiguetes?

Desde esta sección, quiero unir mi sentimiento de
dolor e impotencia al de los familiares de Julián Murillo.
Gracias Julián por haberme dado la oportunidad de
conocerle.

Rojo

NIEVES

OBJETOS DE REGALO

Pedro Antonio Servera, 20 - Tel 56 74 43 - 07550 SON SERVERA

Fontanería
Calefacción
Energía Solar
3. Sumergidas
 piscinas

Muebles de baño y accesorios
Aire acondicionado

Instalaciones
de gas:
Butano
Propano
Ciudad

**FINANCIACIÓN DE SU
INSTALACION DESDE
6 MESES HASTA 5 AÑOS**

*** _____ *** _____ ***

**El problema de la cal en
su agua, resuelto por
sólo 16.000 pts.**

RAFAEL MARTIN CALAFAT
Calle Lepanto, 43 - Tel. 56 75 59 SON SERVERA

El Badia al día

En este número de SA FONT vamos a resumir este apartado a los bermellones, desde el primer equipo hasta los benjamines, como siempre pero esta vez no iremos a dar puntuaciones ni anécdotas deportivas sinó que lo vamos a dedicar a lo extra-deportivo, no sólo un club deportivo se dedica a ver jugar a su equipo, sinó que por fuera y lo que nadie ve, sobre todo el aficionado, el paga sin entrada, ve el partido y se va, pero no ve cosas y detalles, que afectan directamente a los entrenadores delegados y jugadores y puesto que ahora tenemos una gran directiva (más amplia en el número de componentes) cada uno tendrá su trabajo que hacer, ojo no quiero decir lo que deben de hacer los demás, pero si estamos metidos en el mundo del fútbol y en concreto en el Badia de nuestros amores supongo que habrá sido, para mejorar su imagen dentro y fuera del Cala Millor, del resto se ocupan los jugadores.

Voy a ir al grano en algunos apartados que ya venía anunciando en anteriores números de Sa Font, tan sólo algunos ejemplares, para no ser machacón, hay entrenadores sin su carnet de tal, delegados sin ficha, vestuarios en malas condiciones, duchas tercermundistas, instalaciones

que dan y provocan la risa de todos los equipos que nos visitan, los trofeos ganados por las diferentes plantillas arrinconados en el suelo de la oficina, algunos equipajes sin lavar, los bares de ambos campos etc, etc... bueno, tenemos la suerte de tener dos campos, pero que campos (el terreno de juego en perfectas condiciones, es la envidia de otros clubs cierto), pero lo que le rodea, ejem, etc... y usted buen aficionado y lector de este apartado mensual, me dirá, pero oiga que ya para lo que le queda al actual presidente, no importa que se mate trabajando y el futuro presidente, como no ha entrado todavía pues tampoco importa que... y oiga, que como se va hacer un campo nuevo junto al polideportivo aunque falten cuatro años, pues tampoco hace falta arreglar los que tenemos, total cuatro o cinco años pasan rápido y no importa arreglar nada del patrimonio bermellón ya que como siempre confiamos en el consistorio para que nos saque las castañas del fuego. Y yo querido aficionado y lector le digo que el trabajo de una directiva no es sólo el de hacer carnets de socio, y presumir por ahí, alguien tiene que hacer el trabajo sucio, por el bien del club y de sus plantillas creo que debemos reflexionar al respecto.

SE TRASPASA BAR HAMBURGUESERIA

«SA PARADA»

*Informes:
en el mismo local*

G.A.T. 820 Telefax 586470
Telex 69565 VGOR E

Calle Binicanella, 12
Tels.: (971) 585515 - 585552
CALA MILLOR

Carretera Cala Agulla, 19
Tels.: (971) 584300 - 584017
CALA RATJADA

SEVILLA EXPO '92

Avión ida y vuelta y servicios en tierra.....	19.900 pts.
Excursión de un día o fin de semana sólo avión.....	22.900 pts.
Excursión de un día + entrada + traslados	26.900 pts.
Avión + Hotel 1 noche + traslados	31.400 pts.

CIRCUITOS NACIONALES

RONDA ANDALUZA, 8 días	44.500 pts.
ANDALUCIA COSTERA, 8 días	35.600 pts.
PRINCIPADO ASTURIAS Y CORNISA CANTABRICA, 10 días.....	54.750 pts.
GALICIA Y NORTE DE PORTUGAL, 9 días.....	46.200 pts.
VALLE ARAN, LOURDES, ANDORRA, 8 días.....	35.300 pts.

OFERTAS LARGAS DISTANCIAS

BRASIL desde.....	75.900 pts.
STO. DOMINGO desde.....	91.900 pts.
CANCUN desde	93.900 pts.
THAILANDIA desde	85.900 pts.
EGIPTO desde.....	62.500 pts.

TARIFAS A EUROPA

	Ida y vuelta
PARIS	28.000 pts.
GINEBRA.....	29.000 pts.
ZURICH.....	34.000 pts.
LONDRES	27.000 pts.
FRANKFURT	32.000 pts.
DUSSELDORF.....	32.000 pts.

Suben y bajan

SUBEN: Y de manera acelerada todos los amigos y compañeros que de alguna manera quisieron decir adiós a Julián y que se vieron cita de forma multitudinaria en un emotivo funeral que se celebró en la Iglesia de Son Servera, y eso demuestra no sólo que Julián tenía muchos amigos y compañeros sino también el más alejado que se sintió dolido en el corazón cuando se enteró de la noticia, a todos los aficionados al deporte, amigos y compañeros de Julián un diez, no podía ser menos y de Julián que podría decir, pues ya se ha dicho todo y sólo me queda rezar por su joven alma, y en la poesía leída en la Iglesia (muy emotiva) se dijo en pocas palabras pero bien dichas lo que era Julián, de todas las maneras para nosotros si sigue vivo ya que tus órganos siguen vivos en otras

personas, y si te llegaras a reencontrar seguro que lo harías en otra bella persona que fue.

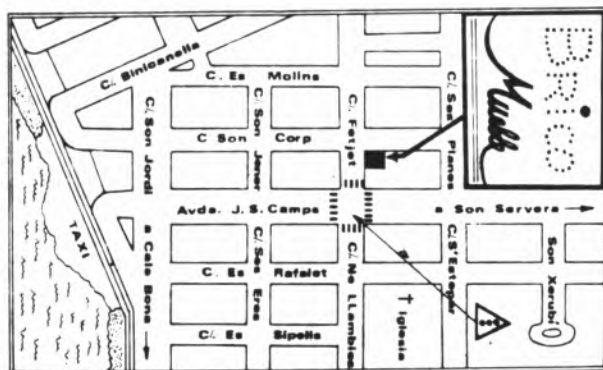
BAJAN: Lo siento pero de nuevo no tenemos más remedio que bajar considerablemente a la directiva del Badia, con motivo del partido amistoso, organizado por padres de juga-

dores entrenadores y Ramón Manzano, esta nueva experiencia ha sido positiva sobre todo para los chicos del Sanpedor y el Badia, que en su día devolverán la visita al equipo de Manreson, la jornada del partido fue muy bonita, pero faltaba algo, algún representante del Club bermellón en dicha

diada (según se quejaban los organizadores) y que la presencia de algún directivo hubiese significado el apoyo del club a esta jornada deportiva, de todas maneras hay lamentablemente fallos, que con la experiencia y ganas se van solventando y suponemos que estas minucias poco a poco se arreglarán.

BRICO - MUEBLES CALA MILLOR

C/. Fetjet, esquina calle Son Corp
Tel. 58 68 88 - CALA MILLOR (Mallorca)

Manolo Moreno, Pablo Jiménez y Eva Andujar, tres nuevos cinturones negros para el Club Renshinkan

Este pasado sábado día 4 de abril se han celebrado exámenes para aspirantes al cinto negro de judo, exámenes que convocados por la FBJ, han conseguido un éxito en cuanto a participación se refiere, por la mañana en las instalaciones del Palacio Municipal de Deportes de Calvià, se realizó el examen práctico consistente en ganar una serie de combates y así conseguir los puntos necesarios para presentarse al control técnico. Alrededor de una treintena de competidores fueron los inscritos, todos ellos pertenecientes a diferentes clubes de nuestras islas, nuestro club Renshinkan presentó a J. José Nicolau a Miguel Sancho y a Jaime Servera que bien ganaron dos combates cada uno por la máxima puntuación, pero que

no les bastó para acceder al examen técnico.

Por la tarde en el Polideportivo Príncipes de España y con algo más de una docena de aspirantes,

tanto para 1º Dan como para 2º se desarrolló el pase técnico. Manolo Moreno, Pablo Jiménez y Eva Andujar que eran los representantes del Renshin-

kan superaron sin problemas dicho examen. Nuestra más cordial enhorabuena para ellos y para el Club.

Vi

Mal d'amor

Quan vaig esser en el cos
en el bastiment pos vela
ja es ben hora Magdalena
que refermis els teus amors.

A la creu de na bernarda
duia trot de peixeter
per pas del altre gerrer
que en fes pegar escanada.

Quan vaig esser a la guixeria
altre pensament vaig fer
si trob l'altre guerrer
quin glop mes amarg seria!

Quan vaig eser en el portal
allà on tots hem d'anar

tres vegades em vaig signar
perque Deu mem guardas de mal.

Quan vaig eser en el torrent
amb un bot el vaig passar
i guan vaig esser alla dessa
feia mes via que el vent.

Quan vaig esser a l'establiment
de ca l'amo Antoni Salas
vaig dir que les coses mes males
son els mals de l'enamorament.

Passar aquests camí fou un torment
de gran perill de batre les ales
¡Que ho són! Que ho són de mals
els mals de l'enamorament.

Quan vaig esser a Son Rebostet
de sobte m'entra molta tristor

la culpa? Ay! el mal de l'amor
origen d'aquests calfreds.

Quan vaig esser a Son Servera
hia vaig trobar el guerrer serverí
pero bono! que hi fas tú aquí
campant d'aquesta manera?

El serverí em contesta
artanenc: l'assunto de festetjar
no sempre s'acampa bé
avui no ompliràs paner
jo he arribat molt primer
tu el tens molt lluny
i jo com veus molt a prop
no me fassir el paper d'al.lot
I vest'n a porgar fum.

**Le me resitar en Perico «Betista»
Moltes de gràcies, Perico**

GABRIEL BLANQUER BARCELO
Agente de Seguros Colegiado n.º 22.775

Av. J. Servera Camps, 46
Tels. 58 58 80 - 60

07560 CALA MILLOR
SON SERVERA (Mallorca)

SEGUROS

peramos con cualquier compañía, de modo que las cuotas y las coberturas ofertadas sean siempre las más convenientes para nuestros clientes.

E FORMA HABITUAL, SE CONTRATAN POLIZAS CON:

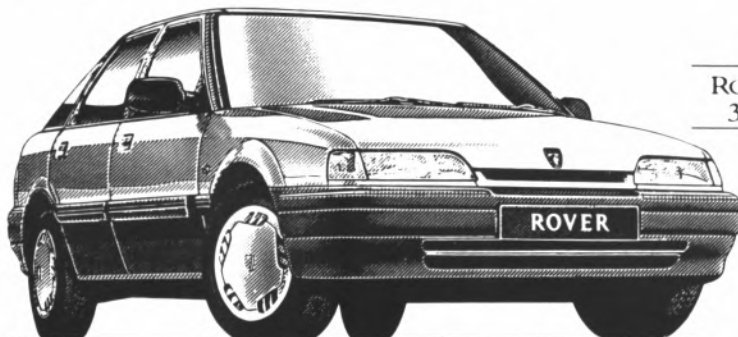
MUTUA GENERAL DE SEGUROS (Todos los ramos)
MUTUA NACIONAL ASEGURADORA (Todos los ramos)
A.G.F. (Todos los ramos)
LA PREVISION MALLORQUINA (Enfermedad y Acctes. Profes.)
SANITAS (Asistencia Sanitaria y Hospitalaria)
ALIANZA (Asistencia Sanitaria y Hospitalaria)

AMOS: Vehículos, Multirriesgos (Hogar y/o Comercio), Comunidades, Responsabilidad Civil General, Asistencia Sanitaria, Vida y Combinados, Accidentes Individual y Colectivos (Colegios), Planes de Jubilación y Planes de Pensiones, etc.

- R O V E R S E R I E 2 0 0 . 1 6 V A L V U L A S -

EXPERIMENTE EL CAMBIO

Experimente una nueva sensación. Descubra el Rover Serie 200. Todo un cambio.
Es diseño absoluto. Y alta tecnología. En su motor de 16 válvulas. Y es confort y estética.
Con un sistema de suspensión extraordinario y madera de nogal en puertas y salpicadero.
Rover Serie 200. Experimente el cambio.

ROVER SERIE 200
3 Y 5 PUERTAS

Desde 1.707.000 pts.*

**VISITENOS Y PRUEBELOS EN:
GERMANS ALCOVER, S.A.**

Capità Cortès, 69 i Ses Parres, s/n.
Tels. 55 24 38 - 55 04 94

Motores: 1.4 L., 16 V., TWIN CAM, 95 CV., 1.6 L., 16 V., 116 CV., 1.6 L., 16 V., TWIN CAM, 130 CV.
* Precio final recomendado, IVA y transporte incluidos.

*Vives viste
su casa*

**En Son Servera
y Cala Millor**

JZ
JERONIMO VIVES E HIJOS, S.A.
MATERIALES DE CONSTRUCCIÓN